

27964 REIAL DECRET LLEI 12/1995, de 28 de desembre, sobre mesures urgents en matèria pressupostària, tributària i financera. («BOE» 312, de 30-12-1995.)

La devolució al Govern del projecte de Llei de pressupostos generals de l'Estat per a 1996 ha comportat l'aplicació de la previsió que conté l'article 134.4 de la Constitució sobre la pròrroga dels pressupostos generals de l'Estat.

En els pressupostos generals de l'Estat, per ministeri de la Constitució, s'hi integren els estats de despeses i ingressos del sector públic estatal i l'import dels beneficis fiscals. Així mateix, formen part dels pressupostos generals de l'Estat un conjunt de normes que tenen connexió directa amb l'ingrés i amb la despesa o amb els beneficis fiscals i que, per tant, serveixen de suport a les obligacions i drets de l'Estat en l'exercici econòmic corresponent. En conseqüència, la pròrroga automàtica constitucionalment prevista afecta tant els estats de despeses i ingressos com les normes incloses a la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a 1995.

Aquesta afirmació s'ha de matisar tenint en compte el que disposa l'article 56.2 de la Llei general pressupostària, segons la qual «la pròrroga no afecta els crèdits per a despeses corresponents a serveis o programes que han d'acabar en l'exercici els pressupostos del qual es prorroguen». Per això, la pròrroga dels pressupostos no afecta els crèdits per a despeses conjunturals.

La pròrroga tampoc afecta les normes de vigència indefinida que excepcionalment s'hagin inclòs en el seu articulat, atès que el seu àmbit temporal s'estén per la seva naturalesa més enllà de l'any 1995.

D'altra banda, el contingut de crèdits prorrogats no queda afectat per les modificacions pressupostàries efectuades durant l'exercici de 1995, perquè l'objecte de la pròrroga no és l'execució dels pressupostos de l'exercici esmentat, cosa que seria impossible en estar esgotats la major part dels crèdits, sinó les autoritzacions inicials de despesa per exercici que conté la Llei 41/1994, de 30 de desembre. El mateix argument serveix per a les autoritzacions d'endeutament, per la qual cosa s'han d'entendre prorrogades les autoritzacions inicials que conté la Llei 41/1994.

Tot això suposa a la pràctica, entre altres conseqüències, la congelació de les retribucions i pensions, l'increment de la pressió fiscal directa sobre les persones físiques i la disminució, en termes reals, de la recaptació provinent dels impostos especials, taxes i altres tributs les bases imposables dels quals s'actualitzaven en les lleis de pressupostos.

D'altra banda, les modificacions organitzatives que hi ha hagut durant l'últim exercici no s'adeqüen a l'estructura orgànica dels pressupostos prorrogats, cosa que podria provocar dificultats importants en la gestió pressupostària.

Davant aquesta situació, s'aprecia la necessitat urgent de procedir adoptar determinades mesures a fi de solucionar alguns problemes ocasionats per la pròrroga la solució dels quals es considera inajornable. Ara bé, els objectius que es pretenen assolir no es poden aconseguir mitjançant la tramitació d'una llei pel procediment d'urgència, atès que les Corts no estan reunides durant el mes de gener, i, d'altra banda, se'n preveu una ràpida dissolució amb vista a unes properes eleccions. Per tot això, s'entén que es dóna en aquest supòsit l'existència de la situació d'extraordinària i urgent necessitat que preveu l'article 86 de la Constitució.

Pel que fa al contingut del Reial decret llei, es poden destacar els aspectes següents:

En matèria de retribucions del sector públic i pensions públiques, es procedeix incrementar-les ja que no és possible demorar aquesta decisió fins que no s'aprovi la propera llei de pressupostos, en la mesura que per a un ampli sector de la població la seva principal font d'ingressos depèn d'aquestes retribucions i pensions. A aquests efec-

tes, s'ha de tenir en compte que l'actualització de pensions és un dels principis rectoros de la política social i econòmica que, segons l'article 50 de la Constitució en relació amb l'article 53, han d'informar l'actuació dels poders públics. Així mateix, la introducció d'aquestes normes en el Decret llei deriva de la necessitat de complir els acords amb els sindicats sobre la matèria. Finalment, també és necessari incidir en el contingut de l'article 18 de la Llei de pressupostos per a 1995, per tal com aquesta norma té el caràcter de norma bàsica, aplicable a totes les administracions públiques, raó per la qual si aquesta norma no es modifiqués, a partir de l'1 de gener de 1996 es congelarien les retribucions de tots els empleats del sector públic autonòmic i local, sense que hi hagi raons de política econòmica que justifiquin aquesta situació.

Pel que fa a les operacions financeres, en el text del Reial decret llei no hi ha cap referència al deute de l'Estat perquè l'article 43 de la Llei de pressupostos per a 1995 és un precepte connectat directament amb l'ingrés i la despesa i, en conseqüència, es prorroga automàticament pel seu mateix import i condicions durant 1996 i fins que no s'aprovin els nous pressupostos generals de l'Estat. Tanmateix, és necessari arbitrar les autoritzacions pertinents perquè quedi garantida la gestió financera tant dels ens públics que han de gaudir d'aval públics o del recurs al crèdit en una quantia diferent de l'autoritzada a la Llei de pressupostos per a 1995, com la d'aquells ens respecte dels quals no hi havia cap previsió a la Llei de pressupostos de 1995 pel fet de ser de nova creació. Així mateix, durant 1995 han desaparegut determinats ens públics que estaven expressament previstos en el pressupost inicial de l'exercici esmentat, cosa que incideix en les operacions financeres que s'hi refereixen. Finalment, i en relació amb això, en aquest Reial decret llei es preveu l'assumpció per l'Estat del deute de determinats ens públics, perquè les assumpcions de deute autoritzades a la Llei de pressupostos per a 1995 es van consumir durant l'exercici sense que, per tant, sigui possible la seva pròrroga.

En concret, la creació de l'Agència Industrial de l'Estat pel Reial decret llei 5/1995, de 16 de juny, i la consegüent supressió de l'Institut Nacional d'Indústria, han modificat substancialment les relacions financeres de l'Estat amb les empreses transferides a l'Agència. A partir de la seva entrada en vigor, les intervencions financeres de l'Estat s'han d'assignar a cada empresa de forma individualitzada en els pressupostos de cada any, sigui sota el mecanisme de la subrogació de deute, sigui a través de les dotacions pressupostàries que corresponguin en aplicació dels contractes programa vigents. Tanmateix, això no es correspon amb el que estableix la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a 1995; en primer lloc, perquè les assumpcions de deute i els avals no s'estableixen de manera individualitzada en la regulació pressupostària per a l'exercici de 1995, en segon lloc, perquè l'instrument que consisteix en la subrogació de deute obliga a identificar tots els préstecs i crèdits que han de ser objecte de subrogació pel Tresor; també perquè l'Agència no té, segons la norma de creació, capacitat per endeutar-se o per concedir avals i, finalment, perquè les necessitats financeres de les empreses per a l'exercici de 1996, derivades dels plans estratègics aprovats per a cada societat, no han de coincidir amb les aportacions realitzades per l'Estat, directament o indirectament, durant 1995.

Per tot això s'han d'introduir les mesures necessàries perquè les empreses de l'Agència Industrial de l'Estat no incorrin en una situació de desequilibri patrimonial que posaria en perill la seva continuïtat alhora que impossibilitaria l'execució dels plans de reestructuració dissenyats.

Les normes tributàries, que conté el títol V del Reial decret llei, s'encaminen, essencialment, a compassar els paràmetres del sistema fiscal d'aplicació general, a l'evolució de la inflació, actualitzant les magnituds quantitatives de diversos tributs en sintonia amb l'augment experi-

mentat per aquella, de manera que el sistema tributari en el seu conjunt mantingui el seu valor en termes recaptadors com a conseqüència de l'esmentada actualització.

Així, a l'impost sobre la renda de les persones físiques, es deflacten les escales de tributació individual i conjunta, i s'actualitzen les deduccions familiars, per treball dependent i per rendiments de capital mobiliari.

Així mateix, en l'àmbit de l'impost sobre la renda de les persones físiques, interessa destacar, especialment, la unificació, als efectes de la imputació de rendiments derivats de la utilització de béns immobles urbans d'ús propi, de la base de referència, que passa a estar constituïda pel valor cadastral, prescindint, així, de la referència al valor que assenyala la Llei de l'impost sobre patrimoni per a aquests béns, que és el més gran dels tres següents: el cadastral, el comprovat per l'Administració i el valor d'adquisició. La implantació progressiva dels valors revisats permet, doncs, que la norma es refereixi exclusivament a aquests, com a únic punt de referència. Així mateix, es modifica el percentatge d'imputació que, per als immobles els valors cadastrals dels quals hagin estat revisats o modificats a partir de l'1 de gener de 1994, es fixen en l'1,10 per 100. S'ha de destacar que aquestes modificacions tenen efecte des de l'1 de gener de 1995.

Finalment, es redueix un 8 per 100 durant 1996 el rendiment net de les activitats en règim d'estimació objectiva per signes, índexs o mòduls.

En l'impost sobre patrimoni, es deflacta la tarifa, i en l'impost sobre successions i donacions, a més de la deflactació de la tarifa de l'impost, s'actualitza la quantia de les deduccions familiars i dels patrimonis preexistents.

D'altra banda, s'actualitzen els impostos especials, les bases imposables de l'impost sobre béns immobles i les quotes de l'impost sobre activitats econòmiques, a fi de mantenir el 1996, en termes reals, la recaptació prevista per a 1995. Tanmateix, el tipus de l'impost sobre determinats mitjans de transport es redueix de 5 punts per als automòbils d'una cilindrada inferior als 1.600 centímetres cúbics, si estan equipats amb motor de gasolina o d'una cilindrada inferior a 1.910 centímetres cúbics si ho estan amb motor dièsel.

Igualment, és objecte d'actualització l'escala aplicable en l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats a les transmissions i rehabilitacions de títols i grandeses i, en matèria de taxes, s'actualitza el coeficient aplicable als tipus de quantia fixa de les taxes de la Hisenda estatal que no hagin estat objecte d'actualització específica per normes dictades el 1995, i es procedeix, així mateix, a la deflactació de la tarifa de casinos que regula el Reial decret llei 16/1977, de 25 de febrer. D'altra banda, per complir els compromisos internacionals assumits per Espanya amb l'adhesió a l'Acord de Schengen de 14 de juny de 1985, i el Conveni per a la seva aplicació de 19 de juny de 1990, s'introdueixen determinades modificacions en els articles quart, cinquè i sisè de la Llei 7/1987, de 29 de maig, de taxes consulars.

A més d'aquestes disposicions tendents a l'adequació del sistema tributari a l'evolució experimentada per la inflació, interessa destacar les modificacions que s'introdueixen en l'àmbit de l'impost sobre el valor afegit (IVA) i que tenen per objecte l'adaptació de la seva normativa reguladora a les directrius comunitàries que fixa la Directiva 95/7/CEE, de 10 d'abril de 1995, per la qual s'aproven noves normes de simplificació de l'impost, les disposicions de la qual han d'entrar en vigor en tots els estats membres abans de l'1 de gener de 1996, cosa que evidencia la urgència de la reforma.

D'acord amb aquesta Directiva, se suprimeix del concepte de lliurament de béns les execucions d'obra en les quals s'utilitzen els materials subministrats pel client que, d'ara endavant, tenen la consideració de prestacions de serveis. Així mateix, se simplifica la tributació de les execucions d'obra i se'n trasllada la localització a l'Estat membre que correspon al número d'identificació fiscal del des-

tinatari i s'atribueix a aquest últim la condició de subjecte passiu, obligat al pagament de l'impost. D'aquesta manera, el client paga l'impost, però pot recuperar, al seu torn, l'IVA suportat en les seves adquisicions mitjançant el mecanisme ordinari de les deduccions.

Finalment, en matèria d'impostos locals s'ha de destacar que, en compliment de la moció aprovada pel Ple del Congrés dels Diputats en la sessió de 28 de novembre últim, s'ha considerat necessari modificar la regulació dels efectes de les revisions cadastrals a les grans ciutats (més de 750.000 unitats urbanes), on el nombre d'unitats urbanes és excessivament ampli per permetre la finalització del procés en un exercici, a fi que els ajuntaments puguin optar, mitjançant acord del ple, perquè l'eficàcia dels valors cadastrals es produeixi de manera simultània en tot el seu municipi, en finalitzar el procés de notificacions dut a terme a la ciutat. Amb la finalitat que la implantació d'aquesta mesura es pugui realitzar en els municipis amb més de 750.000 unitats urbanes amb fases iniciades, s'inclou una disposició transitòria que permet l'aplicació del nou model a aquests supòsits.

Així mateix, per sentència del Tribunal Suprem de data 17 d'abril de 1995, es van anul·lar l'article 4 i la disposició transitòria segona, tots dos del Reial decret 1108/1993, de 9 de juliol, preceptes en els quals es contenia el règim de distribució de quotes de l'impost sobre activitats econòmiques corresponents a les centrals nuclears de producció d'energia elèctrica, d'aquí la urgència per establir els criteris que han de regir aquest repartiment en el pròxim exercici.

El Reial decret llei també actualitza les bases de cotització a la Seguretat Social amb la finalitat de compensar l'actualització de pensions. A més, amb aquesta mesura es persegueix no minorar els drets dels actuals cotitzants que han de percebre la pensió en el futur proporcionalment a les bases de cotització.

Quant al finançament dels ens territorials, es fa necessari adoptar les mesures necessàries per aplicar l'Acord del Consell de Política Fiscal i Financera de 3 d'octubre de 1995 i assegurar el nivell mínim en la prestació dels serveis transferits.

S'aborda també en aquest Reial decret llei la regulació del nou règim jurídic i financer de l'Institut de Crèdit Oficial, que estava pendent des que el Reial decret llei 3/1991 va organitzar les entitats de crèdit de capital públic estatal, i que, actualment, ha esdevingut imprescindible a fi de clarificar i ordenar l'activitat estatal en matèria de crèdit oficial. Les relacions de l'Estat amb el sector públic empresarial estan immerses en una transformació complexa, presidida pels principis de transparència, autonomia de gestió, eficiència i respecte a les regles de l'economia de mercat. D'aquí la importància d'establir amb claredat els criteris que permetin distingir quan una empresa pública actua com a instrument immediat de la voluntat de l'Estat.

La regulació dels fons de garantia de dipòsits obeeix a la necessitat de complir l'obligació de transposar a l'ordenament espanyol la Directiva 94/19/CE.

Finalment, s'adopten determinades mesures que han d'incidir en el cost de l'aigua per fomentar l'estalvi en el consum d'aquest recurs atès el seu caràcter escàs i essencial.

TÍTOL I

De la gestió pressupostària

Article 1. *Gestió de despeses i de pressupostos docents.*

U. Les retribucions del personal docent per a 1996 s'incrementen un 3,5 per 100 respecte a les reflectides en el mòdul econòmic aprovat per a l'exercici de 1995 i recull, així mateix, el complement retributiu que estableix l'Acord de 16 de juny de 1995, subscrit entre el Ministeri d'Educació i Ciència i les organitzacions sindicals i patronals de l'ensenyament privat concertat, per a la implantació de la reforma educativa, sense perjudici de la data en què se

signin els respectius convenis col·lectius de l'ensenyament privat, aplicables a cada nivell educatiu en els centres concertats; l'Administració pot acceptar pagaments a compte, amb la sol·licitud expressa prèvia i coincident de totes les organitzacions patronals i sindicals que signen els convenis col·lectius esmentats, fins al moment en què es produeixi la signatura del conveni corresponent, i es considera que aquests pagaments a compte tenen efecte des de l'1 de gener de 1996.

Les retribucions del personal complementari dels centres concertats d'educació especial per a 1996 s'incrementen un 3,5 per 100 respecte a les reflectides en el mòdul econòmic per a l'exercici de 1995.

Dos. Amb caràcter provisional, durant el primer trimestre del curs 1996/97 es poden finançar, d'acord amb els mòduls econòmics de formació professional de primer grau, els cicles formatius de grau mitjà i el programa de garantia social, la implantació dels quals s'autoritzi en els centres concertats de formació professional, fins que no es reguli per reglament el finançament d'aquests cicles formatius i programa de garantia social.

Tres. Als centres que hagin implantat el primer i segon cicle de l'educació secundària obligatòria, se'ls ha de dotar dels serveis d'orientació educativa a què es refereix la disposició addicional tercera.3 de la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu. Aquesta dotació s'ha de fer sobre la base de calcular l'equivalent a una jornada completa del professional adequat a aquestes funcions, per cada vint-i-cinc unitats concertades de educació secundària obligatòria. Per tant, els centres concertats tenen dret a la jornada corresponent d'aquest professional, en funció del nombre d'unitats de educació secundària obligatòria que tinguin concertades.

Quatre. Durant 1996 l'autorització dels costos de personal de les universitats de competència de l'Administració de l'Estat que efectua l'article 14 de la Llei 41/1994, de 30 de desembre, té com a límits els que estableix l'annex I d'aquest Reial decret llei.

Article 2. *Dels crèdits pressupostaris prorrogats.*

Amb efectes del primer dia de l'exercici econòmic, queden incorporades als crèdits prorrogats les modificacions pressupostàries i estructurals necessàries per adequar la classificació orgànica dels crèdits esmentats a l'estructura administrativa vigent l'1 de gener de 1996.

Article 3. *Finançament de les despeses en sanitat.*

El Govern, en compliment de les directrius que conté l'informe aprovat pel Congrés dels Diputats sobre «Anàlisi dels problemes estructurals del sistema de la Seguretat Social i de les principals reformes que s'hi han de dur a terme», ha de promoure durant 1996 les modificacions pressupostàries necessàries per incrementar la participació del pressupost de l'Estat en el finançament de la sanitat pública.

TÍTOL II

De les despeses del personal al servei del sector públic

Article 4. *Despeses del personal al servei del sector públic.*

U. A partir de l'1 de gener de 1996, el límit màxim d'increment de les retribucions del personal al servei del sector públic a què es refereix l'article 18.dos de la Llei 41/1994, de 30 de desembre, és de 3,5 per 100 respecte a les de 1995.

Dos. A partir de l'1 de gener de 1996, s'incrementen un 3,5 per 100 les quanties de les retribucions i de la massa

salarial, si s'escau, que estableixen els articles 19, 20, 21, 22, 23 (excepte el segon paràgraf del número quatre), 24, 25 (excepte el segon paràgraf del número 2), 26, 27, 29 i 30, així com la disposició addicional cinquena i les disposicions transitòries primera, i el segon paràgraf de la tercera de la Llei 41/1994, de 30 de desembre.

Les quanties resultants de l'increment s'entenen sense perjudici de les derivades del canvi de grups de classificació que estableix l'article 5 d'aquest Reial decret llei.

Tres. L'any 1996 els militars de lleva han de percebre, durant la prestació del servei militar, la quantitat de 1.500 pessetes mensuals per atendre les despeses personals.

Article 5. *Reclassificació de personal de les forces i cossos de seguretat i Forces Armades.*

L'escala de subinspecció del cos nacional de policia, i els grups d'ocupació de brigada, sergent primer i sergent de la guàrdia civil i de les Forces Armades, i l'escala bàsica del cos nacional de policia i els grups d'ocupació de caporal primer, caporal i guàrdia civil i caporal primer, caporal i soldat professionals permanents de les Forces Armades s'entenen classificats a efectes retributius i de fixació dels havers reguladors per a la determinació dels havers passius, en els grups B i C, respectivament, dels que estableix l'article 25 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, sense que això pugui suposar cap increment de despesa pública, ni cap modificació del còmput anual de les retribucions totals dels integrants de les esmentades escales i ocupacions.

En virtut d'això, els funcionaris de les escales i ocupacions abans esmentades que estiguin integrats en els grups C i D, respectivament, passen a percebre el sou corresponent als grups B i C, respectivament, però l'excés que el sou del nou grup tingui sobre el sou del grup anterior, tots dos referits a 14 mensualitats, s'ha de deduir de les retribucions complementàries, de manera que es percebin idèntiques remuneracions globals respecte a la situació anterior.

Per complir la previsió que estableix el paràgraf anterior, s'autoritza el Govern a fixar la quantia de les retribucions complementàries del personal en actiu, i modificar, amb un límit del 65 per 100, el percentatge amb què en el present exercici pressupostari i en els successius s'ha de calcular l'import del complement que ha de percebre el personal en reserva i en segona activitat que canvia de grup, o fixar-ne, si s'escau, la quantia.

Els triennis que s'hagin perfet a les escales i ocupacions esmentats, amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, s'han de valorar d'acord amb el grup de classificació al qual pertanyia el funcionari en el moment de fer-los, d'entre els que preveu l'article 25 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública.

Així mateix, els anys de servei prestats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei pels funcionaris en les escales i ocupacions dels cossos esmentats, es consideren, a efectes passius, tenint en compte l'índex de proporcionalitat o el grup de classificació que en cada moment aquells van tenir assignat.

TÍTOL III

De les pensions i ajudes públiques

Article 6. *Actualització de pensions i altres prestacions públiques.*

El contingut de la Llei 41/1994, de 30 de desembre, té les especificacions i excepcions que s'estableixen a continuació:

1. La quantia de les pensions percebudes el 31 de desembre de 1995 s'incrementa un 3,5 per 100.

La quantia de la pensió sobre la qual s'ha d'aplicar el percentatge d'increment que estableix el paràgraf anterior és la resultant d'incrementar la vigent el 31 de desembre de 1994 en el percentatge del 4,4 per 100.

El que estableixen els paràgrafs anteriors també és aplicable per determinar els imports durant 1996 de les quanties de les pensions mínimes del sistema de la Seguretat Social i de classes passives, de les pensions no contributives, de les pensions de l'extingida assegurança obligatòria de vellesa i invalidesa no concurrents, de les prestacions de la Seguretat Social per fill a càrrec amb divuit anys o més i amb un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per 100, dels límits de percepció de pensions públiques i d'ingressos per al reconeixement de les prestacions de la Seguretat Social per fill a càrrec, així com dels imports dels havers reguladors, als efectes de les pensions de classes passives.

2. Els pensionistes del sistema de Seguretat Social i de classes passives, amb pensions causades amb anterioritat a l'1 de gener de 1995 i objecte de revaloració en l'exercici esmentat, han de rebre, durant 1996 i en un únic pagament, una quantitat equivalent a la diferència entre la pensió percebuda el 1995 i la que hauria correspost si s'hagués aplicat a l'import de cada pensió vigent el 31 de desembre de 1994 l'increment del 4,4 per 100.

Als efectes de l'aplicació del que preveu el paràgraf anterior, el límit de pensió pública durant 1995 és l'equivalent a incrementar la quantia del límit esmentat el 31 de desembre de 1994 en el percentatge que indica el paràgraf anterior.

El que preveu el paràgraf primer també és aplicable als pensionistes del sistema de la Seguretat Social i de classes passives, amb pensions causades durant 1995, que hagin percebut la quantia corresponent a pensions mínimes, pensions no contributives de la Seguretat Social, pensions de l'extingida assegurança obligatòria de vellesa i invalidesa no concurrents o pensions limitades per l'aplicació del límit màxim de percepció de les pensions públiques fixat per a 1995. De la mateixa manera, és aplicable als beneficiaris en l'exercici esmentat de les prestacions de la Seguretat Social per fill a càrrec amb divuit anys o més i amb un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per 100.

Així mateix, són aplicables les regles precedents respecte a les pensions de classes passives, amb data inicial d'abonament durant 1995, per a la determinació de les quals s'hagin tingut en compte havers reguladors susceptibles d'actualització en l'exercici esmentat.

3. Per a la determinació inicial de les pensions de classes passives amb data d'efectes econòmics de 1995, els valors consignats a la Llei 41/1994, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1995, s'han d'actualitzar, quan sigui procedent, de conformitat amb l'increment real experimentat per l'índex de preus al consum en el període novembre 1994/novembre 1995.

4. Queden exceptuades de l'increment, tant pel que fa al seu assenyalament inicial com respecte als imports que el 31 de desembre de 1995 es percebin, les pensions següents de classes passives:

a) Les pensions d'orfanat a què es refereix el paràgraf segon, apartat 3, de l'article 4 de la Llei 5/1979, de 18 de setembre, afegit per l'article 2 de la Llei 42/1981, de 28 d'octubre.

b) Les pensions d'orfanat a què es refereix el paràgraf segon de l'article 17 de la Llei 35/1980, de 26 de juny, afegit per l'article 3 de la Llei 42/1981, de 28 d'octubre.

c) Les pensions de classes passives reconegudes a favor dels caminers de l'Estat causades amb anterioritat a l'1 de gener de 1985, llevat d'aquelles el titular de les quals només percebi aquesta pensió com a caminer.

5. També s'exceptuen de l'increment, i amb les excepcions que, si s'escau, s'estableixen, les pensions a què es refereixen els paràgrafs d) i e) de l'apartat dos de l'article 38 de la Llei 41/1994, de 30 de desembre, i les esmentades en el número tres del mateix article i Llei esmentats.

No obstant això, als efectes de l'excepció que preveu el paràgraf d) de l'article 38.dos, no es considera pensió concurrent amb la de l'extingida assegurança obligatòria de vellesa i invalidesa, la percebuda pels mutilats útils o incapacitats de primer grau per causa de la guerra civil espanyola, sigui quina sigui la seva legislació reguladora.

6. Les pensions a favor de familiars concedides a l'empara de la Llei 5/1979, de 18 de setembre, i de la Llei 35/1980, de 26 de juny, llevat de les pensions d'orfanat referides en els paràgrafs a) i b) de l'apartat 2 precedent, així com de la Llei 6/1982, de 29 de març, i les pensions de viduitat del títol II de la Llei 37/1984, de 22 d'octubre, sigui quina sigui la data inicial d'abonament, no poden ser inferiors a l'import establert com a quantia mínima en el sistema de la Seguretat Social per a les pensions de viduitat de titulars de més de seixanta-cinc anys.

Així mateix, les pensions a favor de causants reconegudes a l'empara del títol II de la Llei 37/1984, de 22 d'octubre, no poden ser inferiors a l'import que estableix com a quantia mínima el sistema de Seguretat Social per a les pensions de jubilació, amb cònjuge a càrrec, de titulars de més de seixanta-cinc anys, sigui quina sigui la data inicial d'abonament.

7. Als efectes de la determinació inicial de les pensions a què es refereix l'article 33. u, paràgraf b) de la Llei 41/1994, de 30 de desembre, l'haver regulador de l'Administració de justícia de l'índex multiplicador 4,75 ha de ser del mateix import del regulador que correspongui al grup A que preveu el paràgraf a) del mateix número i article.

8. Durant 1996 les quanties mensuals de les ajudes socials reconegudes a favor de les persones contaminades pel virus d'immunodeficiència humana (VIH), que estableixen els paràgrafs b), c) i d) de l'apartat 1 de l'article 2 del Reial decret llei 9/1993, de 28 de maig, es determinen mitjançant l'aplicació de les proporcions regulades en els paràgrafs esmentats sobre l'import de 66.000 pessetes. Els perceptors de les ajudes socials amb data inicial d'abonament anterior a l'1 de gener de 1995 han de rebre, durant 1996 i en un únic pagament, una quantitat equivalent a la diferència entre l'ajuda percebuda el 1995 i la que hauria correspost si s'hagués aplicat a l'import de l'ajuda vigent el 31 de desembre de 1994 l'increment del 4,4 per 100.

9. La quantia del subsidi de mobilitat i compensació per a despeses de transport, que preveu l'article 12 de la Llei 13/1982, de 7 d'abril, d'integració social dels minusvàlids, s'actualitza en un 3,5 per 100.

Article 7. *Altres normes en matèria de pensions públiques.*

Amb efectes d'1 de gener de 1996, la disposició transitòria quarta del vigent text refós de Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, queda redactada de la manera següent:

«1. El personal militar retirat que amb posterioritat al seu retir hagi prestat serveis en qualsevol dels sectors o graus de l'Administració pública per raó de la seva procedència de les Forces Armades o forces d'ordre públic, i que hagi cessat en la prestació d'aquests serveis després del 31 de desembre de 1984, no té dret a causar pensió de caràcter civil dins del règim de classes passives encara que aquests serveis, per si sols, siguin suficients per a això.

No obstant això, el reconeixement dels serveis a què es refereix el paràgraf anterior serveix per millorar l'import de la pensió de retir de la qual ja n'eren titulars o, si s'escau, de les pensions militars que es

puguin causar a favor dels familiars, mitjançant la incorporació a aquestes dels nous triennis perfets, llevat que per aquests serveis es tingui dret a una pensió en un altre règim públic de Seguretat Social.

Aquesta millora no pot suposar, en cap cas, l'aplicació d'una legislació diferent a la que era procedent en el moment del reconeixement de la pensió de retir.

2. El personal militar retirat que posteriorment al seu retir s'hagi integrat, com a conseqüència o no de la seva procedència de les Forces Armades o d'ordre públic, en algun cos o escala de l'Administració pública com a funcionari de carrera de caràcter civil, inclòs en l'àmbit personal de cobertura del règim de classes passives que preveu l'article 2 d'aquest text refós, i hagi estat declarat jubilat després del 31 de desembre de 1984 de conformitat amb el que estableix l'article 28 d'aquesta mateixa norma o hagi mort amb posterioritat a aquesta data sense estar jubilat, té dret a causar pensió a favor seu o a favor dels seus familiars d'acord amb les normes que estableix el títol I d'aquest text legal.

Aquesta pensió, tal com estableix l'article 25.2 d'aquesta norma, és incompatible amb la de caràcter militar que s'hagi pogut causar.»

TÍTOL IV

De les operacions financeres

Article 8. *Operacions de crèdit autoritzades a organismes autònoms i ens públics.*

Durant l'exercici de 1996 l'autorització que preveu l'article 44 de la Llei 41/1994, de 30 de desembre, s'entén referenciada quant al seu àmbit i quantia al que estableix l'annex II d'aquest Reial decret llei.

Article 9. *Assumpció per l'Estat de deute dels ens i empreses del sector públic estatal.*

U. En compliment de les previsions que conté el Reial decret llei 5/1995, de 16 de juny, pel qual es reestructura el sector públic estatal, mitjançant la creació de l'Agència Industrial de l'Estat i de la Societat Estatal de Participacions Industrials i la desaparició de l'Institut Nacional d'Indústria i de l'Institut Nacional d'Hidrocarburs, l'Estat assumeix, amb data 1 de gener de 1996, els deutes de les societats participades per l'Agència Industrial de l'Estat per un import de 337.905 milions de pessetes, en els termes que s'indiquen a l'annex III d'aquest Reial decret llei.

Independentment de la data de pagament, són a càrrec de les societats tots els interessos i despeses associats als deutes assumits la meritació dels quals sigui anterior a l'1 de gener de 1996, i correspon a l'Estat aquells altres la meritació dels quals sigui posterior.

Els deutes assumits conserven les seves característiques sense perjudici del que disposen els números cinc i sis de l'article 104 del text refós de la Llei general pressupostària.

L'import dels deutes assumits en virtut del que disposa aquest número es considera aportació de l'Estat al fons patrimonial de l'Agència Industrial de l'Estat i incrementa els fons propis de les empreses els deutes de les quals s'assumeixen.

Dos. L'Estat assumeix amb efectes d'1 de gener de 1996 el deute de l'ens públic Radiotelevisió Espanyola per un import de 110.693 milions de pessetes, en els termes que s'indiquen a l'annex IV d'aquest Reial decret llei. Són

a càrrec de l'ens públic Radiotelevisió Espanyola els interessos correguts fins a la data d'execució.

Article 10. *Avals públics i altres garanties.*

U. L'import total dels avals que pot prestar l'Estat durant l'exercici de 1996 no ha d'excedir els 345.000 milions de pessetes. En aquesta xifra no s'hi consideren inclosos els avals que es prestin per refinançament o substitució d'operacions de crèdit, en la mesura que comportin la cancel·lació d'avals anteriorment concedits.

Dos. Dins del total que assenyala l'apartat anterior, s'han d'aplicar els límits màxims següents d'avals de l'Estat:

a) A les empreses que depenen de l'Agència Industrial de l'Estat, per un import màxim de 275.000 milions de pessetes.

b) A la Xarxa Nacional de Ferrocarrils Espanyols, per un import màxim de 30.000 milions de pessetes.

Tres. En tot cas, la materialització de la responsabilitat de l'Estat requereix l'atorgament previ de l'aval exprés a cada operació de crèdit.

Quatre. El Consell de Ministres ha d'aprovar a l'inici de l'exercici de 1996 la distribució concreta dels avals que recull l'apartat Dos. a) anterior per a cada una de les empreses de l'Agència Industrial de l'Estat.

Cinc. El Consell d'Administració de l'Agència Industrial de l'Estat pot aprovar, sense excedir el límit que fixa l'apartat Dos. a) anterior, modificacions en la distribució establerta sempre que les modificacions no superin el 10 per 100 de la xifra fixada per a cada empresa.

Sis. Els imports indicats als apartats u i dos s'entenen referits al principal de les operacions de crèdit objecte de l'aval, i aquest s'estén a les seves càrregues financeres corresponents.

Set. S'autoritza el Govern perquè, en cas de cessió a tercers del dret de compensació, atorgui de manera expressa a favor del cessionari la garantia de l'Estat al pagament de la compensació que assenyala la disposició addicional vuitena de la Llei 40/1994, de 30 de desembre, d'ordenació del sistema elèctric nacional. La garantia o garanties s'han d'atorgar d'acord amb el que estableixen el text refós de la Llei general pressupostària per a l'atorgament d'avals per l'Estat i el Reial decret que, en desplegament de la disposició addicional esmentada, reguli el procediment de cessió del dret de compensació.

Aquestes garanties no s'han de computar dins el límit de l'apartat u anterior i es poden seguir atorgant en ocasió de cada cessió, fins i tot una vegada conclòs l'any 1996.

Article 11. *Avals dels organismes autònoms i altres ens públics.*

U. Es fixa en 1.000 milions de pessetes el límit màxim fins al qual el Tresor públic ha de respondre subsidiàriament pels crèdits i avals concedits durant l'exercici de 1996 per l'Institut de Crèdit Oficial, en virtut del que preveu l'article 4 de la Llei 21/1982, de 9 de juny, i els articles 9 i 11 de la Llei 27/1984, de 26 de juliol, sobre mesures de reconversió i reindustrialització.

Dos. S'autoritza la Societat Estatal de Participacions Industrials a prestar avals en l'exercici de 1996, en relació amb les operacions de crèdit que concertin les societats mercantils en el capital de les quals participi directament o indirectament, fins a un límit màxim de 75.000 milions de pessetes.

Article 12. *Concessió d'un aval per compte de l'Estat a les cambres oficials de comerç, indústria i navegació.*

El Consell Superior de les Cambres Oficials de Comerç, Indústria i Navegació i les cambres oficials que hagin obtingut un aval de l'Estat a l'empara del que disposa el Reial

decret llei 3/1995, de 3 de març, queden facultats per negociar l'ampliació de la data d'amortització que preveu el número 3 de l'article primer de la norma esmentada fins a la data del 30 de juny de 1996. L'ampliació del termini no suposa cap autorització per modificar qualssevol altres aspectes de les operacions d'endeutament avalades.

TÍTOL V

Normes tributàries

CAPÍTOL I

Impostos directes

SECCIÓ 1a IMPOST SOBRE LA RENDA DE LES PERSONES FÍSQUES

Article 13. Rendiments íntegres de determinats béns immobles.

Amb efectes a partir de l'1 de gener de 1996, es fa una nova redacció del paràgraf b) de l'article 34 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, que queda redactat de la manera següent:

«b) En el cas dels altres immobles urbans, exclòs el sòl no edificat, la quantitat que resulti d'aplicar al valor cadastral els percentatges que s'indiquen a continuació:

Amb caràcter general, el 2 per 100.

En el cas d'immobles els valors cadastrals dels quals hagin estat revisats o modificats, de conformitat amb els processos que regulen els articles 70 i 71 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, i hagin entrat en vigor a partir de l'1 de gener de 1994, l'1,10 per 100.

Si hi ha drets reals de gaudi, el rendiment computable a aquests efectes en el titular del dret és el que correspondria al propietari.

Si es tracta d'immobles en construcció i en els supòsits en què, per raons urbanístiques, l'immoble no sigui susceptible d'ús, no s'ha d'estimar cap rendiment íntegre.»

Article 14. Despeses deduïbles i altres reduccions.

Amb efectes a partir del dia 1 de gener de 1996, l'apartat tres de l'article 39 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, queda redactat de la manera següent:

«Tres. Els rendiments del capital mobiliari, una vegada deduïdes les despeses a què es refereixen els dos apartats anteriors, s'han de reduir de 28.000 pessetes anuals, sense que, com a conseqüència d'aquesta disminució, el rendiment net pugui ser negatiu.»

Article 15. Imputació temporal de la prestació per desocupació percebuda en la modalitat de pagament únic.

S'afegeix un apartat set a l'article 56 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, amb la redacció següent:

«Set. No obstant el que preveu l'apartat u, la prestació per desocupació percebuda en la modalitat de pagament únic d'acord amb el que preveu el Reial decret 1044/1985, de 19 de juny, es pot imputar com a renda de treball regular a cada un dels perío-

des impositius en els quals, si no s'hi hagués donat el pagament únic, s'hauria tingut dret a la prestació. La imputació s'ha de fer proporcionalment al temps que en cada període impositiu s'hauria tingut dret a la prestació si no s'hi hagués donat el pagament únic.»

Article 16. Escala individual.

Amb vigència exclusiva per a l'exercici de 1996, l'apartat u de l'article 74 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, queda redactat de la manera següent:

«U. La base liquidable regular ha de ser gravada als tipus que s'indiquen a l'escala següent:

Base liquidable fins a Pessetes	Quota íntegra Pessetes	Resta base liquidable fins a Pessetes	Tipus aplicable Percentatge
0	0	430.000	0,0
430.000	0	642.000	20,0
1.072.000	128.400	610.000	22,0
1.682.000	262.600	610.000	24,50
2.292.000	412.050	610.000	27,00
2.902.000	576.750	610.000	30,00
3.512.000	759.750	610.000	32,00
4.122.000	954.950	610.000	34,00
4.732.000	1.162.350	610.000	36,00
5.342.000	1.381.950	610.000	38,00
5.952.000	1.613.750	610.000	40,00
6.562.000	1.857.750	610.000	42,50
7.172.000	2.117.000	610.000	45,00
7.782.000	2.391.500	610.000	47,00
8.392.000	2.678.200	610.000	49,00
9.002.000	2.977.100	610.000	51,00
9.612.000	3.288.200	610.000	53,50
10.222.000	3.614.550	en endavant	56,00»

Article 17. Deduccions.

Amb efectes a partir del dia 1 de gener de 1996, els apartats u i set, c), de l'article 78 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, queden redactats de la manera següent:

«U. Deduccions familiars.

a) Per cada descendent solter que convisqui amb el subjecte passiu:

- 21.500 pessetes per cada un dels dos primers.
- 26.000 pessetes pel tercer.
- 31.000 pessetes pel quart i successius.

No s'ha de practicar aquesta deducció pels descendents:

- Que hagin complert trenta anys abans de la meritació de l'impost, llevat de l'excepció que preveu el paràgraf d) d'aquest apartat u.

- Que obtinguin rendes anuals superiors al salari mínim interprofessional garantit per a més grans de divuit anys en el període impositiu de què es tracti.

Quan els descendents convisquin amb diversos ascendents del mateix grau, la deducció s'ha de

practicar per parts iguals en la declaració de cada un.

Si es tracta de descendents que conviuen amb ascendents amb els quals tenen un grau de parentiu diferent, només tenen dret a la deducció els ascendents de grau més proper, llevat que no obtinguin rendes anuals superiors al salari mínim interprofessional garantit per a més grans de divuit anys en el període impositiu de què es tracti, supòsit en el qual la deducció passa als de grau més llunyà. Als efectes d'aquesta lletra, s'assimilen als descendents les persones vinculades al subjecte passiu per raó d'acolliment no remunerat.

b) Per cada ascendent que visqui amb el subjecte passiu, que no tingui rendes anuals superiors al salari mínim interprofessional garantit per a més grans de divuit anys en el període impositiu de què es tracti: 16.000 pessetes. Aquesta deducció és de 32.000 pessetes si l'edat de l'ascendent és igual o superior a setanta-cinc anys.

Si els ascendents conviuen amb els dos cònjuges, la deducció s'efectua per meitat. Els fills no es poden practicar aquesta deducció si hi tenen dret els pares.

c) Per cada subjecte passiu d'edat igual o superior a seixanta-cinc anys: 16.000 pessetes.

d) Per cada subjecte passiu i, si s'escau, per cada descendent solter o cada ascendent, tingui l'edat que tingui, que en depengui, sempre que aquests últims no tinguin rendes anuals superiors al salari mínim interprofessional garantit per a més grans de divuit anys en el període impositiu de què es tracti, que siguin invidents, mutilats o invàlids, físics o psíquics, congènits o sobrevinguts, en el grau establert per reglament, a més de les deduccions que siguin procedents d'acord amb el que disposen els números anteriors: 56.000 pessetes.

Així mateix, és procedent l'aplicació d'aquesta deducció si la persona afectada per la minusvalidesa està vinculada al subjecte passiu per raons de tutela o acolliment no remunerat i es donen les circumstàncies de nivell de renda i grau d'invalidesa expressades en el paràgraf anterior.

Quan les persones que donin dret a aquesta deducció depenguin de diversos subjectes passius, la deducció s'ha de prorratejar a parts iguals en la declaració de cada un».

«Set. Altres deduccions.

c) Per la percepció de rendiments del treball dependent, s'han de deduir 27.000 pessetes.

L'import de la deducció per rendiments nets del treball dependent aplicable en els casos que s'indiquen a continuació, és el següent:

– Subjectes passius amb rendiments nets del treball iguals o inferiors a 1.071.000 pessetes: 72.000 pessetes.

– Subjectes passius amb rendiments nets del treball compresos entre 1.071.001 i 1.971.000 pessetes: 72.000 pessetes menys el resultat de multiplicar per 0,05 la diferència entre el rendiment net del treball i 1.071.000 pessetes.

El que disposa el paràgraf anterior no és aplicable als subjectes passius els rendiments nets dels quals diferents del treball dependent siguin iguals o superiors a 2.000.000 de pessetes».

Article 18. Escala conjunta.

Amb vigència exclusiva per a l'exercici de 1996, l'article 91 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la

renda de les persones físiques, queda redactat de la manera següent:

«U. En la tributació conjunta, l'escala de tipus de gravamen aplicable és la següent:

Base liquidable fins a – Pessetes	Quota íntegra – Pessetes	Resta base liquidable fins a – Pessetes	Tipus aplicable – Percentatge
0	0	857.000	0,0
857.000	0	1.285.000	20,0
2.142.000	257.000	670.000	24,50
2.812.000	421.150	670.000	27,00
3.482.000	602.050	670.000	30,00
4.152.000	803.050	670.000	32,00
4.822.000	1.017.450	670.000	34,00
5.492.000	1.245.250	670.000	36,00
6.162.000	1.486.450	670.000	38,00
6.832.000	1.741.050	670.000	40,00
7.502.000	2.009.050	670.000	42,50
8.172.000	2.293.800	670.000	45,00
8.842.000	2.595.300	670.000	47,00
9.512.000	2.910.200	670.000	49,00
10.182.000	3.238.500	670.000	51,00
10.852.000	3.580.200	938.000	53,50
11.790.000	4.082.030	en endavant	56,00»

Article 19. Regles especials en cas de tributació conjunta.

Amb efectes a partir del dia 1 de gener de 1996, l'apartat quatre de l'article 92 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, queda redactat de la manera següent:

«Quatre. La deducció per la percepció de rendiments del treball dependent és de 27.000 pessetes per cada perceptor d'aquest tipus de rendiments integrat a la unitat familiar.»

Article 20. Reducció del rendiment net en estimació objectiva per signes, índexs o mòduls.

El rendiment net de les activitats a les quals sigui aplicable i per les quals no s'hagi renunciat a la modalitat de signes, índexs o mòduls del mètode d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques es pot reduir un 8 per 100 durant 1996.

El rendiment net a què es refereix el paràgraf anterior és el resultant exclusivament de l'aplicació de les normes que regulen la modalitat de signes, índexs o mòduls del mètode d'estimació objectiva.

Aquesta reducció s'ha de tenir en compte als efectes dels pagaments fraccionats corresponents a l'exercici de 1996.

Aquesta reducció és compatible amb la que preveu l'article 13, apartat 1, del Reial decret llei 3/1993, de 26 de febrer, de mesures urgents sobre matèries pressupostàries, tributàries, financeres i d'ocupació.

SECCIÓ 2a IMPOST SOBRE EL PATRIMONI

Article 21. Quota íntegra.

Amb efectes a partir del dia 1 de gener de 1996, l'article 30 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre patrimoni, queda redactat de la manera següent:

«La base liquidable de l'impost ha de ser gravada als tipus de l'escala següent:

Base liquidable fins a Pessetes	Quota íntegra Pessetes	Resta base liquidable fins a Pessetes	Tipus aplicable Percentatge
0	0	26.780.000	0,20
26.780.000	53.560	26.780.000	0,30
53.560.000	133.900	53.560.000	0,50
107.120.000	401.700	107.120.000	0,90
214.240.000	1.365.780	214.240.000	1,30
428.480.000	4.150.900	428.480.000	1,70
856.960.000	11.435.060	856.960.000	2,10
1.713.920.000	29.431.220	en endavant	2,50»

SECCIÓ 3a IMPOST SOBRE SUCCESSIONS I DONACIONS

Article 22. *Base Liquidable.*

Amb efectes a partir del dia 1 de gener de 1996, l'apartat 1 de l'article 20 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions, queda redactat de la manera següent:

«1. En les adquisicions per causa de mort, incloses les dels beneficiaris de pòlisses d'assegurances de vida, la base liquidable s'obté aplicant a la base imposable la reducció que correspongui de les incloses en els grups següents:

Grup I: adquisicions per descendents i adoptats de menys de vint-i-un anys: 2.556.000 pessetes, més 639.000 pessetes per cada any menys de vint-i-un que tingui el drethavent, sense que la reducció pugui excedir les 7.668.000 pessetes.

Grup II: adquisicions per descendents i adoptats de vint-i-un anys o més, cònjuges, ascendents i adoptants: 2.556.000 pessetes.

Grup III: adquisicions per col·laterals de segon i tercer grau, ascendents i descendents per afinitat: 1.280.000 pessetes.

Grup IV: en les adquisicions per col·laterals de quart grau, graus més distants i estranys, no hi per tota cap reducció.

En les adquisicions per persones amb minusvalidesa física, psíquica o sensorial, s'hi aplica la reducció de 7.668.000 pessetes, a més de les que hi puguin correspondre en funció del grau de parentiu amb el causant.

A aquest efecte, es consideren persones amb minusvalidesa amb dret a la reducció aquelles que determinen drets a deducció en la quota de l'impost sobre la renda de les persones físiques segons la legislació pròpia d'aquest impost.»

Article 23. *Tarifa.*

Amb efectes a partir del dia 1 de gener de 1996, l'article 21 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions, queda redactat de la manera següent:

«La quota íntegra de l'impost s'obté aplicant a la base liquidable, calculada segons el que disposa l'article anterior, l'escala següent:

Base liquidable fins a Pessetes	Quota íntegra Pessetes	Resta base liquidable fins a Pessetes	Tipus aplicable Percentatge
0	0	1.280.000	7,65
1.280.000	97.920	1.280.000	8,50
2.560.000	206.720	1.280.000	9,35
3.840.000	326.720	1.280.000	9,35
3.840.000	326.400	1.280.000	10,20
5.120.000	456.960	1.280.000	11,05
6.400.000	598.400	1.280.000	11,90
7.680.000	750.720	1.280.000	12,75
8.960.000	913.920	1.280.000	13,60
10.240.000	1.088.000	1.280.000	14,45
11.520.000	1.272.960	1.280.000	15,30
12.800.000	1.468.800	6.390.000	16,15
19.190.000	2.500.785	6.390.000	18,70
25.580.000	3.695.715	12.780.000	21,25
38.360.000	6.411.465	25.540.000	25,50
63.900.000	12.924.165	63.900.000	29,75
127.800.000	31.934.415	en endavant	34,00

Article 24. *Quota tributària.*

Amb efectes a partir del dia 1 de gener de 1996, els apartats 1 i 3 de l'article 22 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions, queden redactats de la manera següent:

«1. La quota tributària per aquest impost s'obté aplicant a la quota íntegra el coeficient multiplicador que correspon dels que s'indiquen a continuació, establerts en funció del patrimoni preexistent del contribuent i del grup, segons el grau de parentiu, que assenyala l'article 20:

Patrimoni preexistent en milions de pessetes	Grups de l'article 20		
	I i II	III	IV
De 0 a 64	1,0000	1,5882	2,0000
De més de 64 a 321. .	1,0500	1,6676	2,1000
De més de 321 a 643.	1,1000	1,7471	2,2000
De més de 643.	1,2000	1,9059	2,4000

Quan la diferència entre la quota tributària obtinguda per aplicació del coeficient multiplicador que correspongui i la que resultaria si s'apliqués a la mateixa quota íntegra el coeficient multiplicador immediatament inferior, sigui més gran que la que hi hagi entre l'import del patrimoni preexistent tingut en compte per a la liquidació i l'import màxim del tram de patrimoni preexistent que motivaria l'aplicació del coeficient multiplicador inferior, aquella s'ha de reduir en l'import de l'excés.»

«3. Si no són coneguts els drethavents en una successió, s'aplica el coeficient establert per als col·laterals de quart grau i estranys si el patrimoni preexistent excedeix les 643.000.000 de pessetes, sense perjudici de la devolució que sigui procedent una vegada aquells siguin coneguts.»

SECCIÓ 4a IMPOSTOS LOCALS

Article 25. *Impost sobre béns immobles.*

U. Amb efectes d'1 de gener de 1996, s'han d'actualitzar tots els valors cadastrals de l'impost sobre béns

immobles, tant de naturalesa rústica com de naturalesa urbana, mitjançant l'aplicació d'un coeficient del 3,5 per 100. Aquest coeficient s'aplica en els termes següents:

a) Si es tracta de béns immobles valorats de conformitat amb les dades que consten en el cadastre, s'ha d'aplicar sobre el valor assignat a aquests béns per a 1995.

b) Si es tracta d'immobles que han patit alteracions d'ordre físic o jurídic de conformitat amb les dades que consten en el cadastre, sense que les variacions hagin tingut efectivitat, el coeficient s'aplica sobre el valor assignat a aquests immobles, en virtut de les noves circumstàncies, per la Direcció General del Centre de Gestió Cadastre i Cooperació Tributària, amb aplicació dels mòduls que hagin servit de base per a la fixació dels valors cadastrals de la resta dels béns immobles del municipi.

c) Queden exclosos de l'aplicació d'aquest coeficient d'actualització els béns immobles urbans els valors cadastrals dels quals s'obtinguin de l'aplicació de les ponències de valors aprovades durant l'any 1995.

Dos. L'increment dels valors cadastrals de naturalesa rústica que preveu aquest article no té efectes respecte al límit de base imposable de les explotacions agràries que condiciona la inclusió en el règim especial agrari de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi, que se segueix regint per la seva legislació específica.

Tres. S'afegeixen els paràgrafs següents a la disposició addicional segona de la Llei 39/1988, reguladora de les hisendes locals:

«En els municipis en els quals el nombre d'unitats urbanes sigui superior a 750.000 i els valors cadastrals de les quals es fixin, es revisin o es modifiquin per fases anuals, el ple municipal pot acordar que l'eficàcia dels nous valors cadastrals tingui lloc de manera simultània per a tot el municipi l'any següent a aquell en què conclogui el procés de notificació dels valors resultants de l'última fase. En cap cas, la revisió per fases pot tenir una durada superior a tres anys.

L'acord municipal s'ha d'adoptar dins el primer semestre de l'any en el qual finalitzi la primera fase i ha d'indicar la data en la qual, d'acord amb el que estableix el paràgraf anterior, han de tenir efecte els nous valors.»

Article 26. *Impost sobre activitats econòmiques.*

U. Amb efectes des de l'1 de gener de 1996:

a) S'incrementen un 3,5 per 100 les quotes consignades en les tarifes de l'impost que contenen l'annex I del Reial decret legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, i l'annex I del Reial decret legislatiu 1259/1991, de 2 d'agost.

b) S'incrementen un 3,5 per 100 els valors en pessetes per metre quadrat de l'element tributari superfície dels locals, consignats en els quadres que contenen els paràgrafs d) i g) de la Regla 14a1.F) de la Instrucció per a l'aplicació de les tarifes de l'impost que recull l'annex II del Reial decret legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre.

c) S'incrementa un 3,5 per 100 l'import mínim de les quotes de l'impost, que preveu la Regla 16a de la Instrucció per a l'aplicació de les tarifes d'aquell, que recull l'annex II del Reial decret legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, i aquest import es fixa en la quantitat de 6.210 pessetes. Aquesta mateixa quantia és la que ha de servir de límit als efectes del que preveu la nota comuna 1a a la divisió 0 de la secció 1a de les tarifes de l'impost, que conté l'annex I del Reial decret legislatiu 1259/1991, de 2 d'agost.

Les xifres resultants de l'aplicació dels percentatges d'increment s'han d'arrodonir per excés de manera que les xifres siguin en pessetes enteres sense cèntims.

Dos. S'afegeix un apartat 4 a l'article 86 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, amb la redacció següent:

«4. Les quotes de l'impost s'han d'exaccionar i distribuir d'acord amb les normes següents:

A) L'exacció de les quotes mínimes municipals, l'ha de portar a terme l'ajuntament en el terme municipal del qual tingui lloc la realització de les activitats respectives.

Quan els locals, o les instal·lacions que no tenen consideració de tal, radiquin en més d'un terme municipal, la quota corresponent ha de ser exigida per l'ajuntament en el qual radiqui la major part d'aquells, sense perjudici de l'obligació d'aquell de distribuir entre tots els altres l'import de la quota, en proporció a la superfície que en cada terme municipal ocupi la instal·lació o local de què es tracti, en els termes que s'estableixin a la Instrucció per a l'aplicació de les tarifes de l'impost i en les normes reglamentàries.

En el cas de centrals hidràuliques de producció d'energia elèctrica, les quotes s'han de distribuir entre els municipis en el terme dels quals radiquin les instal·lacions de la central, sense incloure-hi l'embassament, i aquells altres en el terme dels quals s'estengui l'embassament, en els termes que estableixi la Instrucció per a l'aplicació de les tarifes de l'impost i les normes reglamentàries.

Tractant-se de l'activitat de producció d'energia elèctrica en centrals nuclears, la quota corresponent, l'ha d'exigir l'ajuntament en el qual radiqui la central, o aquell en el qual radiqui la major part d'aquella. En tots dos casos, la quota ha de ser distribuïda, en els termes que estableixi la Instrucció per a l'aplicació de les tarifes de l'impost i les normes reglamentàries, entre tots els municipis afectats per la central, encara que no hi radiquin instal·lacions o edificis afectes a aquesta.

A aquests efectes, es consideren municipis afectats per una central nuclear aquells en el terme respectiu dels quals radiqui tot o una part de les instal·lacions d'aquesta, i també aquells altres en els quals sense donar-se la circumstància anterior, tinguin una part o tot del seu terme municipal en una àrea circular de deu quilòmetres de radi amb centre a la instal·lació.

Les quotes municipals corresponents a activitats que es duguin a terme en zones portuàries que s'estenguin sobre més d'un terme municipal han de ser distribuïdes per l'ajuntament exactor entre tots els municipis sobre els quals s'estengui la zona portuària de què es tracti, proporcionalment a la superfície de l'esmentat terme ocupada per la zona portuària.

B) L'exacció de les quotes provincials, l'ha de portar a terme la delegació provincial de l'Agència Estatal d'Administració Tributària en l'àmbit territorial de la qual tingui lloc la realització de les activitats corresponents. L'import de les quotes ha de ser distribuït per la delegació de l'Agència Estatal exactora entre tots els municipis de la província i la diputació provincial corresponent, en els termes que s'estableixin per reglament.

C) L'exacció de les quotes nacionals, l'ha de portar a terme la delegació provincial de l'Agència Estatal d'Administració Tributària en l'àmbit territorial de la qual tingui el domicili fiscal el subjecte passiu.

L'import de les quotes nacionals s'ha de distribuir entre tots els municipis i diputacions provincials de territori comú en els termes que s'estableixin per reglament.»

Tres. Es modifica l'article 87 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, que queda redactat en els termes següents:

«Article 87.

1. Les lleis de pressupostos generals de l'Estat poden modificar les tarifes de l'impost, així com la Instrucció per a l'aplicació d'aquestes, i actualitzar les quotes que contenen.

2. S'autoritza el Govern de la Nació per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació de les tarifes i Instrucció de l'impost.»

Quatre. S'autoritza el Govern de la Nació perquè, en el termini d'un any, modifiqui, mitjançant una norma reglamentària, la regla 17a de la Instrucció per a l'aplicació de l'impost sobre activitats econòmiques que conté l'annex II del Reial decret legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, d'acord amb el que estableix l'apartat 4 de l'article 86 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, en la redacció que en fa l'apartat dos d'aquest article.

El Reial decret a què es refereix el paràgraf anterior és aplicable a l'exacció i distribució de les quotes de l'impost sobre activitats econòmiques que es meritin en el període impositiu de 1996 i en els successius.

CAPÍTOL II

Impostos indirectes

SECCIÓ 1a IMPOST SOBRE TRANSMISSIONS PATRIMONIALS I ACTES JURÍDICS DOCUMENTATS

Article 27. *Transmissions i rehabilitacions de títols i grandeses.*

A partir de l'1 de gener de 1996, l'escala adjunta a què fa referència el paràgraf primer de l'article 43 del text refós de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre, és la següent:

Escala	Transmissions directes — Pessetes	Transmissions transversals — Pessetes	Rehabilitacions i reconeixement de títols estrangers — Pessetes
1r Per cada títol amb grandesa.	327.000	816.000	1.956.000
2n Per cada gran des sense títol.	233.000	583.000	1.397.000
3r Per cada títol sense grandesa.	93.000	233.000	559.000

SECCIÓ 2a IMPOST SOBRE EL VALOR AFEGIT

Article 28. *Modificació de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.*

Es modifiquen els articles següents de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.

Primer. El número 1r de l'apartat dos de l'article 8 queda redactat de la manera següent:

«Dos. També es consideren lliuraments de béns:

1r Les execucions d'obra que tinguin per objecte la construcció o rehabilitació d'una edifica-

ció, en el sentit de l'article 6 d'aquesta Llei, quan l'empresari que executi l'obra aporti una part dels materials utilitzats, sempre que el seu cost excedeixi el 20 per 100 de la base imposable.»

Segon. El número 2n de l'article 9 queda suprimit.

Tercer. Els paràgrafs d) i e) del número 3r de l'article 9 queden redactats de la manera següent:

«d) Una execució d'obra per al subjecte passiu, quan els béns siguin utilitzats per l'empresari que la realitzi a l'Estat membre d'arribada de l'expedició o transport dels béns esmentats, sempre que l'obra fabricada o muntada sigui objecte d'un lliurament exempt d'acord amb els criteris que contenen els articles 21 i 25 d'aquesta Llei.

e) La prestació d'un servei per al subjecte passiu, que tingui per objecte informes pericials o treballs efectuats sobre els béns esmentats en l'Estat membre d'arribada de l'expedició o del transport d'aquests, sempre que aquests, després dels serveis, es reexpedixin amb destinació al subjecte passiu en el territori d'aplicació de l'impost.

Entre aquests treballs, s'hi inclouen les reparacions i les execucions d'obra que s'hagin de qualificar de prestacions de serveis d'acord amb l'article 11 d'aquesta Llei.»

Quart. L'apartat 1r de l'article 16 queda suprimit.

Cinquè. La lletra a) de la lletra A) de l'apartat 2n de l'article 21 queda redactada de la manera següent:

«a) L'exempció s'ha de fer efectiva mitjançant el reemborsament de l'impost suportat en les adquisicions.

El reemborsament a què es refereix el paràgraf anterior només s'aplica respecte als lliuraments de béns documentats en una factura l'import total de la qual, impostos inclosos, sigui superior a 15.000 pessetes.»

Sisè. L'apartat quinze de l'article 22 queda redactat de la manera següent:

«Quinze. Les prestacions de serveis realitzades per intermediaris que actuïn en nom i per compte de tercers quan intervinguin en les operacions que estiguin exemptes de l'impost en virtut del que disposa aquest article.»

Setè. L'apartat disset de l'article 22 queda suprimit.

Vuitè. L'apartat u de l'article 25 queda redactat de la manera següent:

«U. Els lliuraments de béns definits a l'article 8 d'aquesta Llei, expedits o transportats pel venedor, per l'adquirent o per un tercer en nom i per compte de qualsevol dels anteriors al territori d'un altre Estat membre, sempre que l'adquirent sigui:

a) Un empresari o professional identificat a efectes de l'impost sobre el valor afegit en un Estat membre diferent del Regne d'Espanya.

b) Una persona jurídica que no actuï com a empresari o professional, però que estigui identificada a efectes de l'impost en un Estat membre diferent del Regne d'Espanya.

L'exempció descrita en aquest apartat no s'aplica als lliuraments de béns efectuats per a les persones les adquisicions intracomunitàries de béns de les quals no estiguin subjectes a l'impost en l'Estat membre de destinació en virtut dels criteris que conté l'article 14, apartats u i dos d'aquesta Llei.

Aquesta exempció tampoc s'aplica als lliuraments de béns acollits al règim especial de béns usats, objectes d'art, antiguitats i objectes de col-

lecció regulat en el capítol IV del títol IX d'aquesta Llei».

Novè. El paràgraf f) de l'apartat 3r de l'apartat u de l'article 70 queda suprimit.

Desè. S'afegeix un número 7è a l'apartat u de l'article 70 que queda redactat de la manera següent:

«7è. Els treballs realitzats sobre béns mobles corporals i els informes pericials, valoracions i dictàmens relatius a aquests béns, en els casos següents:

a) Quan els serveis es realitzin materialment en el territori d'aplicació de l'impost, excepte en el cas que el destinatari comuniqui al prestador un número d'identificació a efectes de l'impost sobre el valor afegit que li hagi estat atribuït per un altre Estat membre i els béns a què es refereixen els serveis siguin expedits o transportats fora del territori d'aplicació de l'impost.

En tot cas, s'entenen prestats en el territori d'aplicació de l'impost els serveis a què es refereix aquesta lletra relatius als mitjans de transport matriculats en aquest territori.

b) Quan els serveis es prestin materialment en un altre Estat membre, el destinatari comuniqui al prestador un número d'identificació a efectes de l'impost sobre el valor afegit que li hagi atribuït l'Administració espanyola i els béns a què es refereixen els serveis siguin expedits o transportats fora del territori de l'Estat membre.

No obstant això, no s'entenen prestats en el territori d'aplicació de l'impost els serveis a què es refereix aquesta lletra relatius als mitjans de transport que estiguin matriculats a l'Estat membre en què es prestin, amb la condició que s'acrediti la subjecció a l'impost en l'Estat esmentat.»

Onzè. L'apartat dos de l'article 72 queda redactat de la manera següent:

«Dos. Als efectes del que disposa aquesta Llei, s'entén per:

a) Transport intracomunitari de béns: el transport de béns els llocs d'inici i d'arribada dels quals estiguin situats en els territoris de dos estats membres diferents.

S'assimilen a aquests transports aquells els llocs d'inici i d'arribada dels quals estiguin situats en el territori d'un mateix Estat membre i estiguin directament relacionats amb un transport intracomunitari de béns.

b) Lloc d'inici: el lloc on comença efectivament el transport dels béns, sense tenir en compte els trajectes efectuats per arribar al lloc on es trobin els béns.

c) Lloc d'arribada: el lloc on s'acaba efectivament el transport dels béns.»

Dotzè. El paràgraf a) del número 2n de l'apartat u de l'article 84 queda redactat de la manera següent:

«a) Quan els efectuin persones o entitats no establertes en el territori d'aplicació de l'impost.

No obstant això, el que disposa aquesta lletra no s'aplica en els casos següents:

a') Quan el destinatari no estigui establert en el territori d'aplicació de l'impost i se li prestin serveis diferents dels compresos en els articles 70, apartat u, número 7è, 72, 73 i 74 d'aquesta Llei.

b') Quan es tracti dels lliuraments de béns a què es refereix l'article 68, apartats tres i cinc d'aquesta Llei.»

Tretzè. L'apartat tres de l'article 90 queda redactat de la manera següent:

«Tres. En les reimportacions de béns que hagin estat exportats temporalment fora de la Comunitat i que s'efectuïn després d'haver estat objecte en un país tercer de treballs de reparació, transformació, adaptació, execucions d'obra o incorporació d'altres béns, s'hi ha d'aplicar el tipus impositiu que hauria correspost a les operacions indicades si s'haguessin realitzat en el territori d'aplicació de l'impost.

En les operacions assimilades a les importacions de béns que hagin estat exclusivament objecte de serveis exempts mentre han estat vinculats als règims o situacions a què es refereixen els articles 23 i 24 d'aquesta Llei, s'hi ha d'aplicar el tipus impositiu que hauria correspost a aquests serveis si no n'haguessin estat exempts.»

Catorzè. S'afegeix un apartat tres a l'article 91, redactat de la manera següent:

«Tres. El que disposen els apartats u.1 i dos.1 d'aquest article també és aplicable a les execucions d'obra que siguin prestacions de serveis, d'acord amb el que preveu l'article 11 d'aquesta Llei, i tinguin com a resultat immediat l'obtenció d'algun dels béns al lliurament dels quals sigui aplicable un dels tipus reduïts previstos en aquests preceptes.

El contingut del paràgraf anterior no és aplicable a les execucions d'obra que tinguin per objecte la construcció o rehabilitació d'habitatges de protecció oficial de règim especial o de promoció pública a què es refereix l'apartat u.3 d'aquest article.»

SECCIÓ 3a ACTUALITZACIÓ DELS IMPOSTOS ESPECIALS

Article 29. *Impost sobre la cervesa.*

Amb efectes a partir del dia 1 de gener de 1996, l'apartat u de l'article 26 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, queda redactat de la manera següent:

«1. L'impost s'exigeix, respecte als productes compresos dins el seu àmbit objectiu, de conformitat amb els epígrafs següents:

Epígraf 1 a. Productes amb un grau alcohòlic volumètric adquirit no superior a 1,2 per 100 vol.: 0 pessetes per hectolitre.

Epígraf 1 b. Productes amb un grau alcohòlic adquirit superior a 1,2 per 100 vol. i no superior a 2,8 per 100 vol.: 376 pessetes per hectolitre.

Epígraf 2. Productes amb un grau alcohòlic volumètric adquirit superior a 2,8 per 100 vol. i amb un grau Plato inferior a 11: 865 pessetes per hectolitre.

Epígraf 3. Productes amb un grau Plato no inferior a 11 i no superior a 15: 1.359 pessetes per hectolitre.

Epígraf 4. Productes amb un grau Plato superior a 15 i no superior a 19: 1.853 pessetes per hectolitre.

Epígraf 5. Productes amb un grau Plato superior a 19: 124 pessetes per hectolitre i per grau Plato.»

Article 30. *Impost sobre productes intermedis.*

Amb efectes a partir del dia 1 de gener de 1996, es fa una nova redacció dels preceptes següents de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials:

U. Article 23, apartat 5:

«L'impost sobre productes intermedis és exigible a Canàries al tipus de 5.817 pessetes per hectolitre.»

Dos. Article 34. Tipus impositiu.

«L'impost s'exigeix al tipus de 7.431 pessetes per hectolitre, sense perjudici del que disposa l'article 23.»

Article 31. *Impost sobre l'alcohol i begudes derivades.*

Amb efectes a partir del dia 1 de gener de 1996, es fa una nova redacció dels preceptes següents de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials:

U. Article 23, apartat 6:

«6. L'impost sobre l'alcohol i begudes derivades s'exigeix a Canàries al tipus de 71.022 pessetes per hectolitre d'alcohol pur, sense perjudici del que disposen els articles 40 i 41 d'aquesta Llei.»

Dos. Article 39. Tipus impositiu.

«L'impost s'exigeix al tipus de 90.780 pessetes per hectolitre d'alcohol pur, sense perjudici del que disposen els articles 23, 40 i 41.»

Tres. Article 40, número 2, a), apartat 5è

«5è Tipus de gravamen. L'impost s'exigeix al tipus de 79.426 pessetes per hectolitre d'alcohol pur. Si l'impost és exigible a Canàries, el tipus és de 61.841 pessetes per hectolitre d'alcohol pur. El que disposa aquest número s'entén sense perjudici del que estableix l'article 41.»

Quatre. Article 40, número 2, b), apartat 5è

«5è Tipus de gravamen. L'impost s'exigeix al tipus de 79.426 pessetes per hectolitre d'alcohol pur. Si l'impost és exigible a Canàries, el tipus és de 61.841 pessetes per hectolitre d'alcohol pur. El que disposa aquest número s'entén sense perjudici del que estableix l'article 41.»

Cinc. Article 40, número 4.

«4t Introducció de begudes derivades fabricades en altres estats membres per petits destil·ladors.

El tipus aplicable en relació amb les begudes derivades fabricades per productors independents situats en altres estats membres que obtenen una producció anual que no excedeix els 10 hectolitres d'alcohol pur és de 79.426 pessetes per hectolitre d'alcohol pur.»

Sis. Article 41. Règim de colliter.

«Quan les begudes derivades obtingudes en règim de destil·lació artesanal es destinin directament de fàbrica al consum dels colliters, en la forma i amb les condicions que s'estableixin per reglament, el tipus impositiu aplicable és de 21.425 pessetes per hectolitre d'alcohol pur. Quan l'impost sigui exigible a Canàries, el tipus aplicable és de 16.601 pessetes per hectolitre d'alcohol pur. L'aplicació d'aquests tipus es limita a la quantitat de beguda equivalent a 16 litres d'alcohol pur per colliter i any.»

Article 32. *Impost sobre hidrocarburs.*

Amb efectes a partir del dia 1 de gener de 1996, la tarifa 1a de l'apartat 1 de l'article 50 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, queda redactat de la manera següent:

«Tarifa 1a:

Epígraf 1.1. Gasolines amb plom: 64.800 pessetes per mil litres.

Epígraf 1.2. Gasolines sense plom: 59.500 pessetes per mil litres.

Epígraf 1.3. Gasoils per a ús general: 43.200 pessetes per mil litres.

Epígraf 1.4. Gasoils utilitzables com a carburant en els usos que preveu l'apartat 2 de l'article 54 i, en general, com a combustible: 12.600 pessetes per mil litres.

Epígraf 1.5. Fueloils: 2.150 pessetes per tona.

Epígraf 1.6. GLP per a ús general: 127.300 pessetes per tona.

Epígraf 1.7. GLP utilitzable com a carburant en vehicles automòbils de servei públic: 9.200 pessetes per tona.

Epígraf 1.8. GLP destinats a usos diferents dels de carburant: 1.180 pessetes per tona.

Epígraf 1.9. Metà per a ús general: 2.693 pessetes per gigajoule.

Epígraf 1.10. Metà destinat a usos diferents dels de carburant: 24,84 pessetes per gigajoule.

Epígraf 1.11. Querosè per a ús general: 46.710 pessetes per mil litres.

Epígraf 1.12. Querosè destinat a usos diferents dels de carburant: 23.140 pessetes per mil litres.»

Article 33. *Impost sobre les labors del tabac.*

Amb efectes a partir del dia 1 de gener de 1996, l'article 60 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, queda redactat en la manera següent:

«L'impost s'exigeix de conformitat amb la tarifa següent:

Epígraf 1. Cigars i cigars petits: 10 per 100

Epígraf 2. Cigarrets. Estan gravats simultàniament amb:

a) Tipus proporcional: 50,6 per 100.

b) Tipus específic: 416 pessetes per cada 1.000 cigarrets.

Epígraf 3. Picadura per embolicar: 30 per 100.

Epígraf 4. Les altres labors del tabac: 20 per 100.»

Article 34. *Impost especial sobre determinats mitjans de transport.*

Amb efectes a partir del dia 1 de gener de 1996, els preceptes següents de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, queden redactats de la manera que s'indica a continuació:

1. L'article 70 queda redactat de la manera següent:

«Article 70. Tipus impositiu.

1. L'impost s'exigeix als tipus impositius següents:

a) Península i Illes Balears:

Vehicles automòbils de turisme d'una cilindrada inferior a 1.600 centímetres cúbics si estan equipats amb un motor de gasolina o d'una cilindrada inferior als 1.910 centímetres cúbics si estan equipats amb un motor dièsel: 7 per 100.

Resta de mitjans de transport: 12 per 100.

b) Canàries:

Vehicles automòbils de turisme d'una cilindrada inferior als 1.600 centímetres cúbics si estan equipats amb un motor de gasolina o d'una cilindrada inferior als 1.910 centímetres cúbics si estan equipats amb un motor dièsel: 6 per 100.

Resta de mitjans de transport: 11 per 100.

c) Ceuta i Melilla: 0 per 100:

2. El tipus impositiu aplicable és el vigent en el moment de la meritació.

3. Quan el mitjà de transport la primera matriculació definitiva del qual hagi tingut lloc a Ceuta i Melilla sigui objecte d'importació definitiva a la Península i Illes Balears o a Canàries, dins del primer any següent a la primera matriculació definitiva, s'ha de liquidar l'impost als tipus que indiquen els paràgrafs a) i b) de l'apartat 1 anterior segons sigui procedent. Quan la importació definitiva tingui lloc a la Península i Illes Balears dins del segon any següent a la primera matriculació definitiva, l'impost s'ha de liquidar al tipus del 5 per 100 si es tracta de vehicles automòbils de turisme d'una cilindrada inferior a 1.600 centímetres cúbics (motor de gasolina) o a 1.910 centímetres cúbics (motor dièsel) o al tipus del 8 per 100 si es tracta de la resta de mitjans de transport.

Quan la importació definitiva tingui lloc a Canàries dins del segon any següent a la primera matriculació definitiva, l'impost s'ha de liquidar al tipus del 4 per 100 si es tracta de vehicles automòbils de turisme d'una cilindrada inferior als 1.600 centímetres cúbics (motor de gasolina) o als 1.910 centímetres cúbics (motor dièsel) o al tipus del 7,5 per 100 si es tracta de la resta de mitjans de transport.

Quan la importació definitiva tingui lloc a la Península i Illes Balears o a Canàries dins del tercer i quart any següents a la primera matriculació definitiva, l'impost s'ha de liquidar al tipus del 3 per 100 si es tracta de vehicles automòbils de turisme d'una cilindrada inferior als 1.600 centímetres cúbics (motor de gasolina) o als 1.910 centímetres cúbics (motor dièsel) o al tipus del 5 per 100 si es tracta de la resta de mitjans de transport.

En tots els casos la base imposable està constituïda pel valor en duana del mitjà de transport.

4. Quan el mitjà de transport pel qual s'hagi meritat l'impost a Canàries sigui objecte d'introducció, amb caràcter definitiu, a la Península i Illes Balears, dins del primer any següent a la primera matriculació definitiva, el titular ha d'autoliquidar i ingressar les quotes corresponents a la diferència entre el tipus impositiu aplicable a Canàries i el tipus que correspongui aplicar a la Península i Illes Balears, sobre una base imposable constituïda pel valor del mitjà de transport en el moment de la introducció.

El que disposa el paràgraf anterior d'aquest apartat no és aplicable si, en relació amb el mitjà de transport objecte de la introducció, ja s'ha exigit l'impost a Canàries amb aplicació d'un tipus impositiu no inferior al vigent a la Península i Illes Balears per a aquest mitjà de transport en el moment de la introducció.

5. Als efectes d'aquest impost, es consideren vehicles automòbils de turisme els vehicles compresos als apartats 22 i 26 de l'annex del Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març, pel qual s'aprova el text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària.»

2. Els apartats 3 i 4 de la disposició transitòria setena queden redactats de la manera següent:

«3. Els vehicles tipus jeep o tot terreny homologats com a tals que reuneixin les condicions que determinaven, de conformitat amb la normativa de l'impost sobre el valor afegit vigent el 31 de desembre de 1992, la seva exclusió de l'àmbit del tipus incrementat d'aquest impost, tributen per l'impost

especial sobre determinats mitjans de transport als tipus impositius següents:

A) Amb un motor de gasolina d'una cilindrada inferior als 1.600 centímetres cúbics o motor dièsel d'una cilindrada inferior als 1.910 centímetres cúbics:

	Península i. Balears - Percentatge	Canàries - Percentatge
A partir de l'1 de gener de 1993.	2	2
A partir de l'1 de gener de 1994.	4	4
A partir de l'1 de gener de 1995.	7	6
A partir de l'1 de gener de 1996.	5	4
A partir de l'1 de gener de 1997.	7	6

B) Amb motor de gasolina d'una cilindrada no inferior als 1.600 centímetres cúbics o motor dièsel d'una cilindrada no inferior als 1.910 centímetres cúbics:

	Península i. Balears - Percentatge	Canàries - Percentatge
A partir de l'1 de gener de 1993.	2	2
A partir de l'1 de gener de 1994.	4	4
A partir de l'1 de gener de 1995.	7	6
A partir de l'1 de gener de 1996.	9	8
A partir de l'1 de gener de 1997.	12	11

Respecte als vehicles tipus jeep o tot terreny que hagin tributat per l'impost especial sobre determinats mitjans de transport als tipus establerts per a Canàries en els paràgrafs A) i B) d'aquest apartat, és aplicable el que preveu l'apartat 4 de l'article 70.

4. Quan els vehicles tipus jeep o tot terreny la primera matriculació definitiva dels quals hagi tingut lloc a Ceuta i Melilla, siguin objecte, dins del període transitori a què es refereix l'apartat anterior, d'importació definitiva a la Península i Illes Balears o a Canàries dins del primer any següent a partir de la primera matriculació, l'impost s'ha de liquidar als tipus aplicables en cada territori en el moment de la importació. Quan la importació definitiva tingui lloc dins del segon, tercer o quart any següents al de la primera matriculació definitiva, l'impost s'ha de liquidar al tipus que guardi, respecte a l'aplicable en el territori respectiu, la mateixa proporció que, respecte als tipus continguts en els paràgrafs a) i b) de l'apartat 1 de l'article 70, compleixen els tipus establerts a l'apartat 3 de l'article 70 d'aquesta Llei per als anys esmentats.

CAPÍTOL III

Altres tributs

Article 35. Actualització de les taxes.

U. S'eleven per a 1996 els tipus de quantia fixa de les taxes de la Hisenda estatal fins a la quantitat que resulti de l'aplicació del coeficient 1,035 a la quantia exigible el 1995, tenint en compte el que disposa l'article 85 de la Llei 41/1994, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1995.

Les taxes exigibles per la Prefectura Central de Trànsit s'han d'arrodonir, una vegada aplicat el coeficient anteriorment indicat, al múltiple de 25 més pròxim.

S'exceptuen de l'elevació que preveu el paràgraf primer les taxes que hagin estat objecte d'actualització específica per normes dictades el 1995.

Es consideren tipus fixos aquells que no es determinen per un percentatge de la base o aquesta no es valori en unitats monetàries.

Dos. A partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, l'article tercer, apartat quart, u, del Reial decret llei 16/1977, de 25 de febrer, pel qual es regulen els aspectes penals, administratius i fiscals dels jocs de sort, envit o atzar i apostes, queda redactat de la manera següent:

«Article tercer. Quart. Tipus tributaris i quotes fixes.

U. Tipus tributaris:

a) El tipus tributari general és del 20 per 100.

b) En els casinos de joc s'aplica la tarifa següent:

Porció de la base imposable compresa entre pessetes	Tipus aplicable - Percentatge
Entre 0 i 214.000.000	20
Entre 214.000.001 i 354.000.000	35
Entre 354.000.001 i 707.000.000	45
Més de 707.000.000	55»

Tres. 1. S'introdueixen les modificacions següents en els articles 4t, 5è i 6è de la Llei 7/1987, de 29 de maig, de taxes consulars.

Primer.-S'incorpora al final de l'apartat 2 de l'article 4t, una, una nova lletra amb el text següent:

«E) Les taxes i l'abonament de costos complementaris per l'expedició de visats han de ser objecte d'exempció o reducció quan aquesta mesura pugui servir per salvaguardar interessos culturals en matèria de política exterior, política de desenvolupament, raons humanitàries i altres àmbits d'interès públic essencials.

S'han de determinar per reglament les circumstàncies anteriors, així com el procediment per reconèixer l'exempció en la forma que estableixi el Ministeri d'Affers Exteriors.»

Segon.-A l'article cinquè III, es deroguen els apartats amb els paràgrafs D, E, F, G i H, i en el seu lloc s'hi afegeix el text següent:

«D) Taxes per l'expedició de visats per a trànsit, estada o residència d'estrangers.

1. Visat de trànsit aeroportuari, 10 ECU.
2. Visat de trànsit amb una, dues o diverses entrades, 10 ECU.
3. Visat limitat a trenta dies com a màxim, 25 ECU.
4. Visat ordinari de curta durada (fins a noranta dies com a màxim), 30 ECU més 5 ECU a partir de la segona entrada, en cas de concessió d'entrades múltiples.
5. Visat d'entrades múltiples (un any de validesa), 50 ECU.
6. Visat d'entrades múltiples (fins a cinc anys de validesa). 50 ECU més 30 ECU per any en superar el primer.
7. Visat de residència, 50 ECU.
8. Visats de trànsit o estada limitada a Espanya (VTL), import del 50 per 100 del fixat per als visats números 1, 2, 3, 4, 5 o 6.
9. Visats expedits en fronteres, tarifa doble de l'assenyalada al tipus de visat que s'expedeixi.

10. Visats col·lectius, de trànsit aeroportuari o de trànsit (de 5 a 50 persones), 30 ECU més un ECU per persona.

11. Visats col·lectius per a durada limitada a trenta dies com a màxim, amb una o dues entrades (de 5 a 50 persones), 30 ECU més un ECU per persona.

12. Visats col·lectius per a durada limitada a trenta dies com a màxim, amb més de dues entrades (de 5 a 50 persones), 30 ECU més 3 ECU per persona.»

Les taxes s'han d'abonar en moneda convertible o en moneda nacional del país en el qual s'expedeixen, sobre la base dels tipus de canvi oficials en vigor. Com a moneda de referència s'utilitza l'ECU.

Els imports de les taxes per l'expedició de visats s'han d'adequar mitjançant reial decret a la revisió que acordi el Comitè Executiu del Conveni Schengen o la revisió que sigui procedent per aplicació del dret comunitari. També s'han d'ajustar a l'import que l'esmentat Comitè Executiu o el dret comunitari puguin establir per aplicació del principi de reciprocitat.

Els costos complementaris que s'originin per l'expedició de visats quan, a petició de l'interessat, s'hagi de fer ús de procediments com ara missatgeria, correu electrònic, correu urgent, telefax, telegrama o conferència telefònica, s'han de tarifar per l'import efectiu de la despesa ocasionada.

Tercer.-S'afegeix un segon paràgraf a l'article sisè, amb el contingut següent:

«En matèria de taxes per l'expedició de visats, l'aplicació o no del principi de reciprocitat i els percentatges de desviament per a la seva aplicació es regeixen pel que acordi per reglament el Comitè Executiu de Schengen o, si s'escau, pel que sobre això estableixi el dret comunitari.»

2. Aquesta disposició entra en vigor el 26 de març de 1996. Abans d'aquesta data s'ha de procedir al desplegament reglamentari necessari per a la seva aplicació.

TÍTOL VI

Dels ens territorials

Article 36. *Procediment per a l'aplicació de la coresponsabilitat fiscal en el sistema de finançament de les comunitats autònomes el 1996.*

El procediment per a l'aplicació de la coresponsabilitat fiscal en el sistema de finançament de les comunitats autònomes, aprovat pel Consell de Política Fiscal i Financera el 7 d'octubre de 1993, estén la vigència fins al 31 de desembre de 1996 en els termes següents:

- a) Únicament es pot aplicar a les comunitats autònomes les respectives comissions mixtes de les quals hagin adoptat com a propis els acords del Consell de Política Fiscal i Financera de 7 d'octubre de 1993 i 3 d'octubre de 1995 relatiu a aquest procediment.
- b) La seva aplicació el 1996 s'efectua amb les mateixes regles, condicions i modulacions financeres que les establertes per a l'exercici de 1995.

Article 37. *Dotacions excepcionals per assegurar el nivell mínim en la prestació dels serveis públics transferits.*

A partir de l'1 de gener de 1996, les dotacions excepcionals de finançament destinades a assegurar el nivell mínim en la prestació dels serveis públics transferits, reconegudes a les comunitats autònomes en virtut del

que disposen els estatuts d'autonomia respectius, amb l'acord previ de les comissions mixtes paritàries corresponents, s'han d'atenir, si s'escau, amb càrrec als crèdits de la secció 32, ens territorials, destinats a la participació de les comunitats autònomes en els ingressos de l'Estat.

Article 38. Fons de compensació interterritorial.

La referència que l'article 104 de la Llei 41/1994, de 30 de desembre, conté a l'annex de la secció 33, s'entén feta als projectes d'inversió acordats al si del Comitè d'Inversions Públiques, als efectes que preveu l'article 6 de la Llei 29/1990, de 26 de desembre, del Fons de Compensació Interterritorial.

TÍTOL VII

Cotitzacions socials

Article 39. Actualització de les bases de cotització a la Seguretat Social, desocupació, Fons de Garantia Salarial i formació professional.

U. El contingut de l'article 105 de la Llei 41/1994, de 30 de desembre, té les especificacions i excepcions que s'estableixen a continuació:

a) Les quanties de les bases màximes, mínimes o fixes aplicables en els diferents règims de la Seguretat Social s'incrementen, respecte a les vigents l'any 1995, un 3,5 per 100, llevat de les que relacionades amb l'import del salari mínim interprofessional vigent a cada moment, que s'incrementen el percentatge en què augmenti aquesta magnitud.

b) En el règim especial de la mineria del carbó, i als efectes de càlcul de les bases normalitzades de cotització per contingències comunes, s'aplica el que disposa l'apartat set de l'article 105 de la Llei 41/1994, de 30 de desembre, si bé el període que s'ha de considerar és el d'1 de gener a 31 de desembre de 1995.

c) Les quotes aplicables en els contractes d'aprenentatge s'incrementen, així mateix, en el 3,5 per 100 sobre les vigents el 1995.

Dos. Es faculta el ministre de Treball i Seguretat Social per dictar les normes necessàries per a l'aplicació i el desplegament del que preveu aquest article.

Article 40. Cotització a les mutualitats generals de funcionaris per a 1996.

U. Els tipus de cotització i aportació de l'Estat al règim especial de Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat, gestionat per la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat (MUFACE), a què es refereix la Llei 29/1975, de 27 de juny, per al finançament de les prestacions a què es refereix l'article 14 d'aquesta disposició, són les següents:

1. El percentatge de cotització dels funcionaris en actiu i assimilats integrats a MUFACE es fixa en l'1,69 per 100 sobre els havers reguladors als efectes de cotització de drets passius.

2. La quantia de l'aportació de l'Estat, regulada a l'article 43 de la Llei 29/1975, representa el 5,17 per 100 dels havers reguladors als efectes de cotització de drets passius. De l'esmentat tipus del 5,17, el 5,07 correspon a l'aportació de l'Estat per actiu i el 0,10 a l'aportació per pensionista exempt de cotització.

Dos. Els tipus de cotització i d'aportació de l'Estat al règim especial de Seguretat Social de les Forces Armades, gestionat per l'Institut Social de les Forces Armades

(ISFAS), a què es refereix la Llei 28/1975, de 27 de juny, per al finançament de les prestacions a què es refereix l'article 13 de la disposició esmentada, són els següents:

1. El percentatge de cotització i d'aportació del personal militar en actiu i assimilats integrats a l'ISFAS es fixa en l'1,69 per 100 sobre els havers reguladors als efectes de cotització de drets passius.

2. La quantia de l'aportació de l'Estat regulada a l'article 36 de la Llei 28/1975, representa el 9,06 per 100 dels havers reguladors als efectes de cotització de drets passius. D'aquest tipus del 9,06, el 5,07 correspon a l'aportació de l'Estat per actiu i el 3,99 a l'aportació per pensionista exempt de cotització.

Tres. Els tipus de cotització i d'aportació de l'Estat al règim especial de Seguretat Social dels funcionaris de l'Administració de Justícia, gestionat per la Mutualitat General Judicial (MUGEJU), a què es refereix el Reial decret llei 16/1978, de 7 de juny, per al finançament de les prestacions a què es refereix l'article 10 de la disposició esmentada, són els següents:

1. El percentatge de cotització del personal de l'Administració de Justícia en actiu i assimilats, integrats a MUGEJU, es fixa en l'1,69 per 100 sobre els havers reguladors als efectes de cotització de drets passius.

2. La quantia de l'aportació de l'Estat regulada a l'article 13 del Reial decret llei 16/1978, representa el 5,61 per 100 dels havers reguladors als efectes de cotització de drets passius. De l'esmentat tipus del 5,61, el 5,07 correspon a l'aportació de l'Estat per actiu i el 0,54 a l'aportació per pensionista exempt de cotització.

Article 41. Costos d'integració a la Seguretat Social de la Mutualitat Nacional de Previsió de l'Administració Local.

U. Com a compensació econòmica dels costos d'integració en el règim general de la Seguretat Social del personal inclòs en el camp d'aplicació del règim especial de la Seguretat Social dels funcionaris de l'Administració local, a més de la cotització que preveu l'article 4 del Reial decret 480/1993, de 2 d'abril, s'ha d'efectuar, durant vint anys a comptar de l'1 de gener de 1996, una aportació equivalent a cotitzar per un tipus addicional del 8,20 per 100 pel personal que, el 31 de març de 1993, estava inclòs com a actiu en el camp d'aplicació de l'esmentat règim especial.

Així mateix, i com a compensació pels costos produïts per l'assistència sanitària prestada per l'Institut Nacional de la Salut el 1993, com a conseqüència de la integració dels pensionistes a aquest règim especial, s'ha d'efectuar, durant els mesos de gener a setembre de 1996, tots dos inclusivament, una aportació equivalent a cotitzar per un tipus addicional de l'1 per 100 pel personal actiu a què es refereix el paràgraf anterior.

Les aportacions que preveuen els paràgrafs anteriors d'aquest apartat són independents del que preveuen la disposició addicional segona i l'incís primer, apartat 1, de la disposició transitòria tercera, totes dues del Reial decret esmentat 480/1993.

Dos. Del pagament de les aportacions que preveu l'apartat anterior, en són responsables les corporacions locals, entitats i institucions en les quals presti serveis el personal que, el 31 de març de 1993, estava, com a actiu, inclòs en el camp d'aplicació del règim especial de la Seguretat Social dels funcionaris de l'Administració local.

Les aportacions són exigibles i s'han de liquidar i ingressar a la Tresoreria General de la Seguretat Social en els termes i condicions previstos per a les quotes ordinàries de la Seguretat Social.

Si les corporacions locals, entitats i institucions han efectuat, amb anterioritat a l'1 de gener de 1996, aquestes

aportacions del 8,20 per 100 i de l'1 per 100, aquestes s'han d'aplicar als pagaments que s'hagin de fer a partir de les dates i pels períodes determinats en els paràgrafs primer i segon de l'apartat u.

Amb aquesta finalitat i pel que fa al pagament de les relatives al tipus addicional de cotització del 8,20 per 100, aquell s'ha d'iniciar a partir del mes en què es meritin les aportacions que no resultin pagades per la imputació.

Així mateix, els pagaments efectuats respecte a les corresponents al tipus addicional de l'1 per 100 s'han d'imputar als que s'hagin de fer els mesos de gener a setembre de 1996.

Disposició addicional primera. *Afectació de sortejos.*

U. L'Organisme Nacional de Loteries i Apostes de l'Estat ha de destinar, durant 1996, els beneficis d'un sorteig especial de Loteria Nacional a favor de l'Associació Espanyola contra el Càncer, d'acord amb les normes que dicti a aquest efecte el Ministeri d'Economia i Hisenda.

Dos. L'Organisme Nacional de Loteries i Apostes de l'Estat ha de destinar, durant 1996, els beneficis d'un sorteig especial de Loteria Nacional a favor de Creu Roja Espanyola, d'acord amb les normes que dicti a aquest efecte el Ministeri d'Economia i Hisenda.

Tres. L'Organisme Nacional de Loteries i Apostes de l'Estat ha de destinar, durant 1996, els beneficis d'un sorteig especial de Loteria Nacional a favor de la Societat Sierra Nevada 96, d'acord amb les normes que dicti a aquest efecte el Ministeri d'Economia i Hisenda.

Disposició addicional segona. *Finançament de l'Acord nacional sobre formació continuada.*

U. A partir de l'1 de gener de 1996, el percentatge a què es refereix el primer paràgraf de la disposició addicional segona de la Llei 41/1994, de 30 de desembre, és del 0,30 per 100.

Dos. L'import d'aquesta quantitat, que figura en el pressupost de l'Institut Nacional d'Ocupació, s'ha de posar a disposició de la Fundació per a la Formació Continuada, creada a l'empara de l'Acord nacional sobre formació continuada, llevat de l'import que la Comissió Tripartida de Seguiment acordi destinar al finançament dels acords que, a l'empara de l'article 84 de l'Estatut dels treballadors, es puguin produir, i a la formació continuada a les administracions públiques, les accions formatives de les quals s'han de finançar en el marc pressupostari públic, a l'empara de la Llei 9/1987, de 12 de juny, d'òrgans de representació, determinació de les condicions de treball i participació del personal al servei de les administracions públiques.

Disposició addicional tercera. *Interès legal del diner.*

U. De conformitat amb el que disposa l'article 1 de la Llei 24/1984, de 29 de juny, sobre modificació del tipus d'interès legal del diner, aquest queda establert en el 9 per 100 fins al 31 de desembre de 1996.

Dos. Durant el mateix període, l'interès de demora a què es refereix l'article 58.2 de la Llei general tributària és de l'11 per 100.

Tres. A l'efecte de qualificar tributàriament com a rendiment explícit els valors representatius de la cessió a tercers de capitals propis, el tipus d'interès efectiu anual de naturalesa explícita ha de ser, durant cada trimestre natural, el que resulti de disminuir de dos punts percentuals el tipus efectiu corresponent al preu mitjà ponderat arrodonit que hagi resultat a l'última subhasta del trimestre precedent corresponent a bons de l'Estat a tres anys si

es tracta d'actius financers amb un termini igual o inferior a quatre anys, a bons de l'Estat a cinc anys si es tracta d'actius financers amb un termini superior a quatre anys però igual o inferior a set, i a obligacions de l'Estat si es tracta d'actius amb un termini superior.

En el cas que no es pugui determinar el tipus de referència per a algun termini, hi és aplicable el del termini més pròxim al de l'emissió planejada.

Disposició addicional quarta. *Impostos anticipats registrats per les empreses participades de l'Agència Industrial de l'Estat.*

L'import dels impostos anticipats registrats el 31 de juliol de 1995 per les empreses que depenen de l'Agència Industrial de l'Estat, i que hauria estat recuperat per aquestes empreses com a crèdit fiscal si s'hagués continuat amb el règim de tributació consolidada de l'antic Institut Nacional d'Indústria, s'entén comprès dins de les aportacions que els pressupostos generals de l'Estat realitzin anualment a les esmentades empreses al llarg dels exercicis en els quals s'hagi produït la recuperació.

Disposició addicional cinquena. *Programa de foment de l'ocupació per a 1996.*

De conformitat amb el que estableix la disposició addicional tercera del Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, durant el període comprès entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 1996 s'ha d'aplicar el Programa de foment de l'ocupació que regula l'article 44 de la Llei 42/1994, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i d'ordre social.

Disposició addicional sisena. *Institut de Crèdit Oficial.*

U. Naturalesa i règim jurídic.

1. L'Institut de Crèdit Oficial és una societat estatal de les que preveu l'article 6, apartat 1, paràgraf b) del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, adscrita al Ministeri d'Economia i Hisenda a través de la Secretaria d'Estat d'Economia, que té naturalesa jurídica d'entitat de crèdit, que té la consideració d'agència financera de l'Estat, i personalitat jurídica i patrimoni propi, per al compliment dels seus fins.

2. L'Institut de Crèdit Oficial es regeix per aquest article, per les disposicions que li són aplicables de la Llei general pressupostària, pels seus estatuts i, en tot el que no preveuen les normes anteriors, per les especials de les entitats de crèdit i per les generals de l'ordenament jurídic privat civil, mercantil i laboral, sense que li sigui aplicable la legislació reguladora de les entitats estatals autònomes.

Dos. Fins i funcions.

1. Són fins de l'Institut de Crèdit Oficial el sosteniment i la promoció de les activitats econòmiques que contribueixin al creixement i a la millora de la distribució de la riquesa nacional i, en especial, d'aquelles que, per la seva transcendència social, cultural, innovadora o ecològica, mereixin foment, amb absolut respecte als principis d'equilibri financer i d'adequació de mitjans a fins que l'Institut ha d'observar en tot cas.

2. Són funcions de l'Institut de Crèdit Oficial les següents:

a) Contribuir a pal·liar els efectes econòmics produïts per situacions de greu crisi econòmica, catàstrofes naturals o altres supòsits semblants, d'acord amb les instruccions que a aquest efecte rebí del Consell de Ministres

o de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics.

b) Actuar com a instrument d'execució de determinades mesures de política econòmica, seguint les línies fonamentals que estableixi el Consell de Ministres o la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics o el ministre d'Economia i Hisenda, d'acord amb les normes i decisions que sobre això adopti el Consell General.

En tot cas, el Consell de Ministres o la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics, en donar instruccions a l'Institut de Crèdit Oficial perquè realitzi una operació, ha d'especificar si aquesta s'ha de portar a terme en l'exercici de les funcions a què es refereix el paràgraf a) o si s'ha de realitzar en compliment de les enunciades en el paràgraf b).

Tres. Recursos.

1. El nivell de recursos propis de l'Institut de Crèdit Oficial és el que exigeix en cada moment la normativa reguladora de les entitats de crèdit, amb les excepcions que s'estableixin per reglament.

El volum actual de recursos de l'Institut de Crèdit Oficial s'incrementa amb l'aportació de l'Estat al patrimoni de l'Institut de 375.000 milions de pessetes, per conversió d'un import equivalent del préstec ordinari de l'Estat a l'entitat, determinat a l'apartat quart del número u de l'Acord de Consell de Ministres d'11 de desembre de 1987, pel qual es van transformar les dotacions del Tresor a l'Institut de Crèdit Oficial en préstecs de l'Estat.

2. L'Institut de Crèdit Oficial ha d'utilitzar en l'exercici de les seves funcions els recursos procedents de:

a) Els productes del seu patrimoni.

b) Les aportacions de l'Estat o d'altres ens públics, societats i associacions que poden coadjuvar al finançament de la seva activitat.

c) La captació de fons en els mercats nacionals o estrangers, mitjançant l'emissió i col·locació de certificats, pagarés, bons, obligacions o, en general, qualssevol valors que reconeguin o creïn un deute dins els límits que estableixin les lleis de pressupostos generals de l'Estat. Queda expressament exclòs com a mitjà de finançament la captació de fons mitjançant dipòsits del públic.

3. Els deutes que l'Institut de Crèdit Oficial contregui per a la captació de fons segons preveu el paràgraf c) de l'apartat 2 anterior gaudeixen davant de tercers de la garantia de l'Estat. Així mateix, les captacions de fons realitzades per l'Institut de Crèdit Oficial fora del territori nacional i per no-residents tenen el mateix règim fiscal del deute de l'Estat.

Quatre. Fons de provisió.

1. L'Institut de Crèdit Oficial ha de crear, amb càrrec als recursos del préstec de l'Estat al qual es refereix l'apartat quart del número 1 de l'Acord de Consell de Ministres d'11 de desembre de 1987, un fons per un import de 25.000 milions de pessetes destinat a fer provisió i carregar, d'acord amb les normes en vigor per a les entitats de crèdit, els imports corresponents a crèdits morosos i fallits que sorgeixen en l'exercici de les funcions esmentades al paràgraf a) del número 2 de l'apartat dos d'aquest article.

2. Al fons que es creï de conformitat amb el que disposa l'apartat 1 anterior s'hi han d'abonar, a més de la dotació inicial, les dotacions futures que l'Institut de Crèdit Oficial realitzi per aplicació d'excedents de resultats i les que efectui o autoritzi l'Estat en assumir o compensar pèrdues o mitjançant altres sistemes idonis. Igualment, s'han d'abonar al fons els imports de les recuperacions que s'obtinguin en els crèdits proveïts o declarats fallits amb càrrec a aquest i els rendiments obtinguts en la gestió dels recursos assignats al mateix fons.

Cinc. Règim de personal.

El personal al servei de l'Institut de Crèdit Oficial es regeix pel que estableixen l'Estatut dels treballadors i altres disposicions reguladores de la relació laboral.

Sis. Operacions financeres.

S'autoritza l'Institut de Crèdit Oficial a destinar una part del seu patrimoni fins a un import de 351.968 milions de pessetes, durant els exercicis de 1996 i 1997, a cancel·lar el deute contret per l'Institut de Crèdit Oficial com a conseqüència de determinats crèdits i avals concedits per les antigues entitats oficials de crèdit que pugen a 167.095 milions de pessetes el 18 de setembre de 1995 més els compromisos autoritzats en aquesta data, l'import dels quals és de 184.873 milions de pessetes. Aquestes quantitats s'han de determinar per en cada tipus de deute mitjançant les verificacions oportunes i amb la comunicació prèvia al Ministeri d'Economia i Hisenda.

Disposició addicional setena. *Fons de garantia de dipòsits en entitats de crèdit. Transposició a l'ordenament jurídic de la Directiva 94/19/CE.*

U. Queda modificat el Reial decret llei 18/1982, de 24 de setembre, de la manera següent:

a) S'hi afegeix un article segon bis que diu el següent:

«1. Totes les entitats de crèdit espanyoles han de pertànyer amb caràcter obligatori, segons la seva naturalesa jurídica, a un fons de garantia de dipòsits dels que regulen aquesta norma o el Reial decret llei 4/1980, de 28 de març. No obstant això, es pot preveure o exigir que una entitat de crèdit s'adhereixi a un fons diferent al que li correspondria segons la seva naturalesa jurídica, per raó de les seves característiques específiques o per la seva dependència econòmica, en els termes que s'estableixin per reglament.

L'obligació que estableix el paràgraf anterior no és aplicable a l'Institut de Crèdit Oficial. Així mateix, durant el període transitori a què es refereix el número 6 de la disposició addicional primera de la llei 3/1994, de 14 d'abril, queden exceptuades de la seva aplicació les societats de crèdit hipotecari, les entitats de finançament i les societats d'arrendament financer.

2. Les sucursals d'entitats de crèdit estrangeres que operin a Espanya s'han d'incorporar als fons de garantia de dipòsits espanyols en els supòsits i en la forma que es determinin per reglament.

3. Cada un dels fons de garantia ha de ser regit i administrat per una comissió gestora integrada per vuit membres nomenats pel ministre d'Economia i Hisenda, quatre en representació del Banc d'Espanya, un dels quals n'ha de tenir la presidència, i quatre en representació de les entitats de crèdit adherides; aquests últims han de ser nomenats, en els termes que s'estableixin per reglament, a proposta de les entitats esmentades.»

b) Es fa la redacció següent de l'article tercer:

«1. Els fons de garantia de dipòsits en establiments bancaris, en caixes d'estalvis i en cooperatives de crèdit s'han de nodrir, en la forma que es determini per reglament, amb aportacions anuals de les entitats de crèdit integrades a cada un d'aquests, l'import dels quals ha de ser del 2 per 1.000 dels dipòsits als quals s'estengui la seva garantia.

2. No obstant això, quan el patrimoni d'un fons assoleixi una quantia suficient per al compliment dels seus fins, el ministre d'Economia i Hisenda, a proposta del Banc d'Espanya, pot acordar la dismi-

nució de les aportacions esmentades al número precedent. En tot cas, aquestes aportacions s'han de suspendre si el fons patrimonial no comprometès en operacions pròpies de l'objecte del fons iguala o supera l'1 per 100 dels dipòsits de les entitats adscrites a aquest.

3. Excepcionalment, i a l'efecte de salvaguardar l'estabilitat del conjunt de les entitats adscrites a aquest, un fons es pot nodrir amb aportacions del Banc d'Espanya, la quantia de les quals s'ha de fixar per llei.»

c) Es fa la redacció següent de l'article cinquè, que al seu moment va ser derogat per la Llei 26/1988, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit:

«1. Els fons han de satisfer als seus titulars l'import dels dipòsits garantits quan es produeixi algun dels fets següents:

a) Que l'entitat hagi estat declarada en estat de fallida;

b) Que es tingui judicialment per sol·licitada la declaració de suspensió de pagaments de l'entitat; o,

c) Que, tot i haver-se produït impagament de dipòsits, el Banc d'Espanya determini que és impossible que l'entitat els restitueixi en el futur immediat per raons directament relacionades amb la seva situació financera. En aquest cas d'impagament, el Banc d'Espanya ha d'emetre'n resolució amb la màxima brevetat, i com a molt tard dins els vint-i-un dies següents d'haver comprovat que l'entitat no ha aconseguit restituir els dipòsits vençuts i exigibles.

Pel simple fet del pagament, els fons se subroguen, per ministeri de la llei, en tots els drets del creditor corresponents a l'import pagat, i és suficient com a títol el document en què consti el pagament.

2. Les entitats de crèdit que no realitzin degudament les aportacions al fons de garantia de dipòsits al qual estiguin adherides o, en general, incompleixin les obligacions que els corresponen davant d'aquest, poden ser excloses del fons, una vegada hagin fracassat les mesures que s'adoptin per assegurar-ne el compliment. És competent per acordar l'exclusió el ministre d'Economia i Hisenda, a proposta del Banc d'Espanya i amb l'informe previ de la comissió gestora del fons afectat.»

Dos. El 1996 el Banc d'Espanya ha de fer aportacions excepcionals al fons de garantia de dipòsits en bancs en una quantia igual al total de les aportacions que realitzin l'any esmentat les entitats de crèdit integrades en aquest fons.

Tres. Fins que es desplegui el que disposa l'apartat 2 de l'article segon bis del Reial decret llei 18/1982, de 24 de setembre, de conformitat amb la redacció que en fa l'apartat 1 d'aquest article, les sucursals a Espanya d'entitats de crèdit que tinguin el domicili en estats membres de la Unió Europea poden sol·licitar, a la seva elecció, sempre que els seus dipositants a Espanya quedin coberts pel sistema de garantia de dipòsits del seu Estat d'origen, la seva exclusió del fons de garantia de dipòsits en bancs o la reducció de les seves aportacions a aquest fons.

Quatre. Els establiments financers de crèdit regulats per la disposició addicional primera de la Llei 3/1994 tenen la consideració d'entitats de crèdit, tot i que no els és aplicable la legislació sobre garantia de dipòsits.

Disposició addicional vuitena. *Ordenació bancària: revocació de l'autorització de les entitats de crèdit.*

Es modifica l'article 57 bis de la Llei d'ordenació bancària, de 31 de desembre de 1946, en la redacció que en fa la Llei 3/1994, de 14 d'abril, en els aspectes següents:

1. L'apartat 1, l'actual paràgraf f), passa a ser g), i es dóna al paràgraf f) la redacció següent:

«f) Si l'entitat és exclosa del fons de garantia de dipòsits al qual estigui adscrita.»

2. L'apartat 2 queda redactat de la manera següent:

«El Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, és competent per acordar la revocació. No obstant això, la competència correspon a aquest últim en els casos de renúncia, exclusió del fons de garantia de dipòsits al qual estigui adscrita una entitat de crèdit, i revocació de l'autorització d'una sucursal d'una entitat estrangera perquè li ha estat retirada l'autorització per l'autoritat supervisora.»

3. L'apartat 4 queda redactat de la manera següent:

«La revocació de l'autorització comporta la dissolució de l'entitat i l'obertura del període de liquidació que s'ha de fer de conformitat amb les normes i els estatuts pels quals es regeixi aquella.»

Disposició addicional novena. *Abonament i repercussió de costos de subministrament i compensació de deutes municipals.*

U. Els ajuntaments, mancomunitats i empreses concessionàries, per al subministrament d'aigües han de repercutir en els consumidors finals l'import dels cànon i tarifes derivats de l'article 106 de la Llei d'aigües, sense perjudici de la seva obligació d'ingrés en les confederacions hidrogràfiques corresponents.

Dos. Els cànon i tarifes que els ajuntaments no hagin satisfet dins els terminis establerts han de ser compensats com a deutes a favor de la Hisenda pública amb els imports que als ajuntaments deutors els correspongui percebre de l'Estat en concepte de participació municipal en tributs estatals d'acord amb el procediment que estableix el Reglament general de recaptació.

Als efectes que estableix l'apartat anterior, les retencions que es practiquin als ajuntaments deutors no poden superar els límits que cada any estableix la llei de pressupostos generals de l'Estat.

Disposició addicional desena. *Garantia de l'Estat per a obres d'interès cultural.*

D'acord amb el que disposa l'apartat 3 de la disposició addicional novena de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol, l'import acumulat a 31 de desembre de 1996 dels compromisos atorgats per l'Estat respecte a totes les obres o conjunts d'obres cedides temporalment per a la seva exhibició en institucions de competència exclusiva del Ministeri de Cultura i els seus organismes autònoms no pot excedir els 30.000 milions de pessetes.

El límit màxim dels compromisos específics que s'atorguin per primera vegada el 1996 per a obres o conjunts d'obres destinades a la seva exhibició en una mateixa exposició és de 10.000 milions de pessetes.

Disposició addicional onzena. *Activitats i programes prioritaris de mecenatge.*

Es prorroga per a 1996 la disposició addicional vint-i-vuitena de la Llei 41/1994, de 30 de desembre.

Disposició addicional dotzena. *Gestió de beques i ajudes.*

Amb la finalitat d'agilitar la gestió dels crèdits, el director general del Tresor i Política Financera pot autoritzar l'expedició d'ordres a justificar per al pagament de les

beques i ajudes a l'estudi que concedeix el Ministeri d'Educació i Ciència.

Disposició addicional tretzena. *Lliurament a càrrec de l'assignació tributària a fins religiosos.*

La quantia que estableix l'apartat dos de la disposició addicional tercera de la Llei 41/1994, de 30 de desembre, s'incrementa per a 1996 un 3,5 per 100. S'eleven a definitives les quantitats lliurades a compte el 1995.

Disposició transitòria primera. *Ocupació pública.*

U. Es prorroga per a 1996 el que preveu la disposició transitòria cinquena de la Llei 41/1994, de 30 de desembre.

Dos. S'autoritza el Ministeri de Defensa perquè realitzi la convocatòria durant 1996 d'efectius de tropa i marineria professionals, sense que en cap cas se superin, el 31 de desembre de 1996, les plantilles previstes en el planejament de la defensa.

Disposició transitòria segona. *Impost sobre la renda de les persones físiques.*

Les modificacions efectuades al paràgraf b) de l'article 34 i a l'article 56 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, pels articles 13 i 15 d'aquest Reial decret llei tenen efecte des de l'1 de gener de 1995.

Disposició transitòria tercera. *Efectes de la revisió cadastral per fases.*

Als municipis en els quals el nombre d'unitats urbanes sigui superior a 750.000 i en els quals, a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, s'hi estiguin portant a terme revisions per fases anuals, els valors cadastrals per a 1996 són els corresponents a l'exercici de 1995 incrementats amb el coeficient d'actualització previst per als valors cadastrals en aquest Reial decret llei. En aquests municipis, els valors cadastrals notificats el 1995 produeixen efectes l'1 de gener de 1997, llevat que durant 1996 s'adopti l'acord municipal a què es refereix l'article 25.tres d'aquest Reial decret llei, cas en que tenen efecte l'1 de gener de l'any següent a aquell en què conclouï el procés de notificació dels valors cadastrals resultants de l'última fase.

Disposició transitòria quarta. *Transport públic regular de viatgers en l'àmbit de la Comunitat Autònoma de Canàries.*

El contracte programa que preveu la disposició transitòria catorzena de la Llei 42/1994, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, a fi de les especificitats que es donen en el transport regular de viatgers en l'àmbit de la Comunitat Autònoma de Canàries, per raó de les previsions que conté l'article 8 de la Llei 19/1994, de modificació del règim econòmic i fiscal de Canàries, produeix efectes des del dia 1 de gener de 1996.

Fins a la seva entrada en vigor, les institucions previstes en les diferents lleis de pressupostos generals de l'Estat segueixen percebent les subvencions que han meritat amb càrrec al crèdit global consignat en els pressupostos respectius i destinat a finançar les ajudes de l'Estat al transport col·lectiu urbà, sigui quina sigui la modalitat o forma de gestió del servei, i tenen, si s'escau, la consideració de lliuraments a compte a deduir dels compromisos adquirits per l'Estat en virtut d'aquell.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

U. Queden derogades la Llei 13/1971, de 19 de juny, sobre organització i règim del crèdit oficial, i l'article 127

de la Llei 33/1987, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat.

Dos. Queda derogat l'article primer.dos referent a l'impost sobre el valor afegit que conté el Reial decret llei 7/1993, de 21 de maig.

Tres. Queden derogades totes les disposicions que s'oposin al que estableix aquest Reial decret llei.

Disposició final primera. *Institut de Crèdit Oficial.*

El Govern, en el termini de sis mesos, ha de regular, amb l'informe favorable previ del Ministeri d'Economia i Hisenda, els aspectes de l'Institut de Crèdit Oficial que no preveu aquest Reial decret llei i especialment el relatiu als seus òrgans de govern i administració.

Mentre el Govern no dicti el Reial decret a què es refereix l'apartat anterior, l'Institut de Crèdit Oficial conserva l'organització que tingui a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

Disposició final segona. *Gestió de crèdits pressupostaris en matèria de classes passives.*

Es prorroga durant 1996 la facultat conferida a la disposició final tercera de la Llei 39/1992, de 29 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1993.

Disposició final tercera. *Habilitació de crèdits pressupostaris.*

El Ministeri d'Economia i Hisenda ha d'habilitar els crèdits que siguin necessaris per fer efectives les retribucions que resultin del nou Estatut jurídic dels magistrats del Tribunal Suprem.

Disposició final quarta. *Desplegament reglamentari.*

Es faculta el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per a l'execució i el desplegament d'aquest Reial decret llei.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

Sense perjudici del que estableix l'article 41.tres, per a les taxes consulars, aquest Reial decret llei entra en vigor el dia 1 de gener de 1996.

Madrid, 28 de desembre de 1995.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ

ANNEX I

Costos de personal de les universitats de competència de l'Administració de l'Estat

De conformitat amb el que disposa l'article 14 de la Llei 41/1994, de 30 de desembre, el cost de personal funcionari docent i no docent i contractat docent té el detall següent per universitats, en milers de pessetes, sense incloure-hi triennis, Seguretat Social ni les partides que, en aplicació del Reial decret 1558/1986, de 28 de febrer, i disposicions que el despleguen incorporin al seu pressupost les universitats, procedents de les institucions sanitàries corresponents, per finançar les retribucions de les places vinculades:

Universitats	Personal docent	Personal no docent
	Funcionari i contractat	Funcionari
Illes Balears.....	2.221.877	423.753
Cantàbria.....	3.167.620	636.331
Saragossa.....	7.379.116	1.340.994
UNED.....	4.214.485	1.444.162
Castella-la Manxa.....	3.365.016	732.844
La Rioja.....	918.749	185.985

ANNEX II**Operacions de crèdit autoritzades a organismes autònoms i ens públics**

	Pesetes
<i>Ministeri de Justícia i Interior</i>	
Patronat d'Habitatges de la Guàrdia Civil. . .	80.601.000
<i>Ministeri d'Economia i Hisenda</i>	
Institut de Crèdit Oficial (aquest límit no afecta les operacions de tresoreria que se subscriguin i s'amortitzin durant l'any).....	450.000.000.000
<i>Ministeri d'Obres Públiques, Transports i Medi Ambient</i>	
Mancomunitat de Los Canales del Taibilla	600.000.000
Aeroports Espanyols i Navegació Aèria .	4.500.000.000
Ports de l'Estat i autoritats portuàries. . .	2.000.000.000
Xarxa Nacional dels Ferrocarrils Espanyols	70.000.000.000

(Aquest límit té el caràcter de net, per la qual cosa no s'hi han d'imputar les operacions de tresoreria que se subscriguin i s'amortitzin durant l'any, ni les de refinançament de venciments anteriors al 31 de desembre de 1996, sempre que no signifiquin un increment del deute contret en aquesta data).

	Pesetes
Confederació Hidrogràfica del Nord d'Espanya.....	100.000.000
Confederació Hidrogràfica de l'Ebre. . . .	400.000.000
Confederació Hidrogràfica del Duero . . .	135.000.000
<i>Ministeri d'Indústria i Energia</i>	
Societat Estatal de Participacions Industrials	75.000.000.000

(Com que aquest límit té el caràcter de net i com que és efectiu al terme de l'exercici, sense que amb càrrec a aquest es computin les variacions de passiu circulant derivades d'operacions de tresoreria realitzades amb les entitats filials i empreses en què participa, directament o indirectament, en forma majoritària).

Escola d'Organització Industrial	320.000.000
<i>Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació</i>	
Servei Nacional de Productes Agraris (SENPA)	14.500.000.000
Fons d'Ordenació i Regulació de Produccions i Preus Agraris (FORPPA).	15.000.000.000
<i>Ministeri de la Presidència</i>	
Ens públic Ràdio Televisió Espanyola . . .	90.693.000.000

(Aquesta xifra s'entén com a increment net màxim de la posició deutora a curt i llarg termini, entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 1996, una vegada deduïda l'assumpció de deute per l'Estat que es preveu per a aquest exercici, per la qual cosa no afecta les operacions de tresoreria que es realitzin i s'amortitzin durant l'any, ni s'hi ha de computar el refinançament del deute contret amb anterioritat al 31 de desembre de 1995).

ANNEX III**Deute de les empreses de l'Agència Industrial de l'Estat**

Assumpció del deute a l'empresa nacional «Hulleras del Norte, Sociedad Anónima» amb efectes d'1 de gener de 1996

Classe de deute	Import contractat - Pesetes o divises	Tipus de referència - Percentatge	Primer o únic període d'amortització	Últim període d'amortització
Préstecs	20.489.000.000			
Banco Español de Crédito	1.000.000.000	Míbor + 0,25	Novembre 1996.	-
Caixa de Barcelona	2.089.000.000	Míbor + 0,25	Desembre 1998.	-
Banco Exterior de España	8.400.000.000	Míbor + 0,25	Octubre 1995.	Abril 1999.
Caja de Asturias.	9.000.000.000	Míbor + 0,25	Novembre 1996.	Nov. 1998.
Total.....	20.489.000.000			

Assumpció de deute de «Minas de Figaredo, Sociedad Anónima», amb efectes d'1 de gener de 1996

Classe de deute	Import contractat - Pessetes o divises	Tipus de referència - Percentatge	Primer o únic període d'amortització	Últim període d'amortització
Crèdits	5.504.000.000			
Caja de Asturias	2.000.000.000	Míbor + 0,25	1997	-
Banco Bilbao Vizcaya	2.000.000.000	Míbor + 0,25	1996	-
La Caixa	1.000.000.000	Míbor + 0,25	1998	-
Banco de Asturias	504.000.000	Míbor + 0,25	1997	-
Préstecs	1.000.000.000			
La Caixa	1.000.000.000	Míbor + 0,25	1998	-
Total	6.504.000.000			

Assumpció de deute de PRESUR amb efectes d'1 de gener de 1996

Classe de deute	Import contractat - Pessetes o divises	Tipus de referència - Percentatge	Primer o únic període d'amortització	Últim període d'amortització
Pòlissa de crèdit	3.010.000.000			
B. Indosuez	2.010.000.000	Míbor + 0,15	1998	-
B. Exterior	1.000.000.000	Míbor + 0,25	1996	-
Total	3.010.000.000			

Assumpció de deute d'E. N. Bazán amb efectes d'1 de gener de 1996

Classe de deute	Import contractat - Pessetes o divises	Tipus de referència - Percentatge	Primer o únic període d'amortització	Últim període d'amortització
Crèdits	15.762.000.000			
S. Paolo Bank	1.500.000.000	Míbor + 0,15	1996	2000
Commerzbank	3.500.000.000	Míbor + 0,15	1996	1999
Barclays Bank	1.000.000.000	Míbor + 0,25	1996	1998
BBV	1.000.000.000	Míbor + 0,25	1996	1998
Banesto	2.500.000.000	Míbor + 0,15	1996	1998
Chemical Bank	2.500.000.000	Míbor + 0,15	1996	1998
Caja Bank	262.000.000	Míbor + 0,25	1996	1997
Bankinter	1.500.000.000	Míbor + 0,25	1996	1997
BEX	1.000.000.000	Míbor + 0,25	1996	1997
Caja Segovia	1.000.000.000	Míbor + 0,25	1996	1997
Total	15.762.000.000			

Nota: en els crèdits, primer i últim venciment possible en funció de l'inici de l'operació (renovable semestralment o anualment).

Assumpció de deute de l'«Empresa Nacional Santa Bárbara» amb efectes d'1 de gener de 1996

Classe de deute	Import contractat - Pessetes o divises	Tipus de referència - Percentatge	Primer o únic període d'amortització	Últim període d'amortització
Préstecs en pessetes	9.000.000.000			
Caja Madrid	2.000.000.000	Míbor + 0,25	2000	2002
Caja Madrid	3.000.000.000	Míbor + 0,15	2001	-
BBV	1.000.000.000	Míbor + 0,25	2000	-
BBV	1.000.000.000	Míbor + 0,25	1999	-
Chemical Bank	2.000.000.000	Míbor + 0,25	1998	-
Crèdits en pessetes:	20.500.000.000			
Caja Madrid	1.000.000.000	Míbor + 0,25	2001	-
B.N. Argentaria	2.000.000.000	Míbor + 0,15	2001	-

Classe de deute	Import contractat – Pessetes o divises	Tipus de referència – Percentatge	Primer o únic període d'amortització	Últim període d'amortització
San Paolo Bank	1.000.000.000	Míbor + 0,15	2000	–
Commerzbank	2.000.000.000	Míbor + 0,25	1999	–
Commerzbank	1.000.000.000	Míbor + 0,15	1999	–
Caja Segovia	3.000.000.000	Míbor + 0,25	1999	–
Caja Segovia	1.500.000.000	Míbor + 0,15	1998	–
Lloyds Bank	2.500.000.000	Míbor + 0,20	1998	–
Lloyds Bank	2.000.000.000	Míbor + 0,25	1998	–
Caja Segovia	1.500.000.000	Míbor + 0,25	1997	–
EBN	3.000.000.000	Míbor + 0,25	1996	–
Total	29.500.000.000			

Assumpció de deute de l'«AHV-ENSIDESA Capital», amb efectes d'1 de gener de 1996

Classe de deute	Import contractat – Pessetes o divises	Tipus de referència – Percentatge	Primer o únic període d'amortització	Últim període d'amortització
Obligacions E. 29-3-94	30.000.000.000	8,75	2003	–
Préstecs	100.050.000.000	–	–	–
Banco Herrero	4.500.000.000	Míbor + 0,25	1996	1999
Banco Atlántico	4.000.000.000	Míbor + 0,25	1996	2000
La Caixa	6.000.000.000	Míbor + 0,25	1996	2001
Sindicat Míbor BBV	37.050.000.000	Míbor + 0,15	1998	2002
Sindicat Caja Madrid	33.000.000.000	Míbor + 0,15	1996	2002
BB Kutxa	8.500.000.000	Míbor + 0,20	1997	2001
C. A. Mediterránea	2.250.000.000	Míbor + 0,20	1996	1999
C. A. Rioja	750.000.000	Míbor + 0,20	1996	1999
C. A. Castilla-la Manxa	250.000.000	Míbor + 0,20	1996	1999
Sumitomo Bank	750.000.000	Míbor + 0,20	1996	1999
BB Kutxa	1.500.000.000	Míbor + 0,20	1996	1999
C. A. Córdoba	500.000.000	Míbor + 0,20	1996	1999
Total	130.050.000.000			

Assumpció de deute d'ACENOR, amb efectes d'1 de gener de 1996 (tipus de canvi 22 de setembre de 1995)

Classe de deute	Import contractat – Pessetes o divises	Tipus de referència (1) – Percentatge	Primer o únic període d'amortització	Últim període d'amortització
Préstecs	22.685.000.000			
Mitsubishi	14.170.500.000	10,15	28-07-1996	28-07-2000
ICO	993.000.000	10,05	27-12-2001	–
ICO	3.682.500.000	10,75	26-04-2002	–
ICO	326.500.000	10,85	26-04-2002	–
ICO	3.512.500.000	10,85	26-04-2002	–
Total	22.685.000.000			

(1) Tipus aplicable el primer any. Míbor + 0,25% la resta d'anys.

Assumpció de deute de productes tubulars amb efectes d'1 de gener de 1996

Classe de deute	Import contractat – Pessetes o divises	Tipus de referència – Percentatge	Primer o únic període d'amortització	Últim període d'amortització
Préstecs	6.905.000.000			
Caixa de Barcelona	4.405.000.000	Míbor + 0,25	14-6-1997	–
B. B. K.	1.000.000.000	Míbor + 0,15	7-7-1998	–
Lloyds Bank	1.500.000.000	Míbor + 0,15	13-7-1998	–

Classe de deute	Import contractat Pessetes o divises	Tipus de referència Percentatge	Primer o únic període d'amortització	Últim període d'amortització
Crèdits	8.500.000.000			
Lloyds Bank	1.000.000.000	Míbor + 0,15	6-4-1998	-
I. Bancario S. Paolo di Torino	1.000.000.000	Míbor + 0,15	16-6-1998	-
ABN-AMRO Bank.	1.000.000.000	Míbor + 0,15	7-7-1998	
Lloyds Bank	1.000.000.000	Míbor + 0,15	13-7-1998	-
BEX.	4.500.000.000	Míbor + 0,15	26-7-1998	-
Total	15.405.000.000			

Assumpció de deute d'«Hijos de J. Barrera», amb efectes d'1 de gener de 1996

Classe de deute	Import contractat Pessetes o divises	Tipus de referència Percentatge	Primer o únic període d'amortització	Últim període d'amortització
Préstecs en pessetes	1.092.000.000			
Préstec B. C. H.	1.092.000.000	Míbor + 0,25	1996	1998
Crèdits en pessetes.	713.000.000			
Crèdit BEX (1)	713.000.000	Míbor + 0,25	1996	-
Total	1.805.000.000			

(1) Operació d'ajust.

Assumpció de deute d'«Astilleros Españoles, Sociedad Anónima», amb efectes d'1 de gener de 1996

Classe de deute	Import contractat Pessetes o divises (*)	Tipus de referència Percentatge	Primer o únic període d'amortització	Últim període d'amortització
Préstecs en pessetes	11.851.000.000			
Citibank	10.000.000.000	Míbor + 0,25	1996	1999
Chemical (1).	1.851.000.000	Libor + 0,25	2000	-
Crèdits en pessetes.	45.000.000.000			
Argentaria	45.000.000.000	Míbor + 0,15	1998	2002
Préstecs en divises	21.112.000.000			
Hill Samuel 100 MM/ US \$	11.112.000.000	Libor + 0,20	1996	1998
Natwest 70.821.553 US \$	10.000.000.000	Libor + 0,25	1996	1998
Total	77.963.000.000			

(*) Tipus de canvi prefixats en els contractes de les operacions en divises:

Hill Samuel: 111,12 pessetes/dòlar. La disposició es realitza en DM 169.800.000 DM.

Natwest: 141,20 pessetes/dòlar.

L'Estat també assumeix les operacions de permuta financera vinculades a les operacions de crèdit de Hill Samuel, Natwest i Citibank en les condicions pactades.

(1) Operació d'ajust.

Assumpció de deute d'«Astilleros y Talleres del Noroeste, Sociedad Anónima», amb efectes d'1 de gener de 1996

Classe de deute	Import contractat-Pessetes o divises (*)	Tipus de referència Percentatge	Primer o únic període d'amortització	Últim període d'amortització
Préstecs en pessetes	7.732.000.000			
Préstec CECA.	6.900.000.000	Míbor + 0,225	1998	2000
Préstec BCI (1)	832.000.000	Míbor + 0,25	1996	-
Préstecs en divises	7.000.000.000			
Bank of America 302.918.000 FF	7.000.000.000	Libor + 0,20	1996	1998
Total	14.732.000.000			

(*) Tipus de canvi prefixats en els contractes de les operacions en divises:

Bank of America: 23,1086 pessetes/FF.

L'Estat també assumeix les operacions de permuta financera vinculada a l'operació de crèdit de Bank of America en les condicions pactades.

(1) Operació d'ajust.

ANNEX IV

Assumpció de deute de RTVE amb efectes d'1 de gener de 1996

Classe de deute	Import contractat - Pessetes o divises	Tipus de referència - Percentatge	Primer o únic període d'amortització	Últim període d'amortització
Obligacions	8.000.000.000			
RTVE, desembre 1992	8.000.000.000	13,000	1997	2000
Préstecs en pessetes	46.580.000.000			
Sindicat maig 1994	16.580.000.000	Míbor + 0,20	1999	-
Sindicat maig 1995	20.000.000.000	Libor + 0,125	2000	-
Bilbao Vizcaya, febrer 1995	10.000.000.000	Míbor + 0,20	1996	1998
Crèdits en pessetes	56.113.000.000			
Exterior, febrer 1995	10.000.000.000	Míbor + 0,20	1996	1998
Exterior, febrer 1995	5.000.000.000	Míbor + 0,20	1996	1998
Chemical Bank, octubre 1995	10.613.000.000	Míbor + 0,15	1996	-
Crédit Lyonnais, març 1995	9.000.000.000	Míbor + 0,15	1996	1998
Atlántico, març 1995	8.000.000.000	Míbor + 0,20	1996	-
Caja Madrid, juliol 1995	5.000.000.000	Míbor + 0,125/0,1875	1996	-
Barclays Bank, juny 1995	4.500.000.000	Míbor + 0,15	1998	-
Bilbao Vizcaya Kutxa, setembre 1995 . . .	3.000.000.000	Míbor + 0,15	1998	-
Bilbao Vizcaya Kutxa, novembre 1995 . . .	1.000.000.000	Míbor + 0,15	1998	-
Total general	110.693.000.000			

Nota: en l'operació signada entre Bank of America i RTVE, de 22 de desembre de 1993, per un import de 16.393 milions de pessetes, assumida per l'Estat en virtut de la Llei 41/1994, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1995, ha de constar com a data de venciment la de 31 de gener de 1999.